

Γραφεία: Πουλίου 8 & Αραλιάδος
Αμπελόκηποι 11523 Αθήνα

Την ΚΥΠΡΟ Υπερασπιζόμαστε

ΠΑΝΤΑ ΜΑΖΙ

ΑΚΕΛ-ΑΡΙΣΤΕΡΑ-ΝΕΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
ΠΑΝΤΑ ΜΑΖΙ υπερασπιζόμαστε. δημιουργούμε. διεκδικούμε

Συμφοιτήτρια, συμφοιτητή,

Για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά η Προοδευτική Κ.Κ.Φ κατέλαβε την πρώτη θέση στα συγκεντρωτικά αποτελέσματα όλων των φοιτητικών χώρων με ποσοστό 41,3 % και αύξηση 1%. Αυτό αποτελεί δικαίωση των αγώνων της Προοδευτικής και απόδειξη της εμπιστοσύνης των φοιτητών όπου κι αν βρίσκονται αφού στην Αριστερά εναποθέτουν τις ελπίδες τους για ένα φοιτητικό κίνημα διεκδικητικό.

Στην Αθήνα για μια ακόμη χρονιά η φωνή της Αριστεράς δυναμώσε εξασφαλίζοντας ποσοστό 33,4 % (3 έδρες) διασφαλίζοντας την δημοκρατική πλειοψηφία στο σύλλογο. Είναι το ψηλότερο ποσοστό που πήρε ποτέ η Προοδευτική από την ίδρυσή της.

Από την άλλη, γίναμε για ακόμη μία φορά μάρτυρες της λυσσαλέας αντιΑΚΕΛικής συμπεριφοράς της

... από τη σύνταξη

Πρωτοπορίας, η οποία δεν δίστασε να φωνάξει «κράτα μάνα και θα γίνει κι άλλο πραξικόπημα», και να μας διαβεβαιώσει ότι οι απόγονοι της φασιστικής ΕΟΚΑ Β όχι μόνο είναι ακόμα ανάμεσα μας, αλλά αναδείχθηκαν σε πρώτη δύναμη. Αυτή ήταν η θριαμβολογία της Συναγερμικής παράταξης για τα αποτελέσματα των εκλογών της 10ης Απριλίου.

Παρόλα αυτά όμως το βασικό μήνυμα που έπρεπε να πάρει η Πρωτοπορία είναι ότι τα συνολικά ποσοστά της ακροδεξιάς στην Αθήνα (Πρωτοπορία-Δράσις ΚΕΣ) μειώθηκαν και θα συνεχίσουν να μειώνονται όσο υπάρχει δυνατή Αριστερά.

Ο αγώνας όμως συνεχίζεται... Στις 21 Μαΐου οι φοιτητές της Αθήνας πρέπει και μπορούν να καθορίσουν το αποτέλεσμα των βουλευτικών εκλογών. Τους φοιτητές της Αθήνας δεν τους ξεγελούν

τα προσώπεία του ΔΗΣΥ. Έμαθαν πολύ καλά ποια είναι η Πρωτοπορία και το κόμμα τους ο ΔΗΣΥ. Το ΑΚΕΛ πρέπει να βγει δυνατότερο από ποτέ για να μην επιτρέψουμε την εκτροπή της ορθής πορείας λύσης του Κυπριακού, να μην επιτρέψουμε να δυναμώσει ο νεοφιλελευθερισμός και το κόμμα του που δεν διστάζει να κατακρεουργεί τα εργασιακά δικαιώματα του κυπριακού λαού (Οδηγία Μπόλκενστάιν), τα στοιχειώδη του δικαιώματα (Ευρωφακέλωμα) και τα συμφέροντα του φοιτητικού κινήματος (ψήφιση ιδιωτικών πανεπιστημίων, κλπ).

Τέλος η Προοδευτική Κ.Κ.Φ.Α. στα πλαίσια της πολιτιστικής της δράσης, σας προσκαλεί στην κωμωδία «...Και μεις καλύτερα» που ανεβάζει ο θεατρικός μας όμιλος στις 28 Μαΐου στο θέατρο Κάτω από τη γέφυρα (κοντά στον σταθμό ΗΣΑΠ Φάληρο) και ώρα 20:30, με είσοδο πέντε (5) ευρώ.

Για πληροφορίες και αιτήσεις καθόδου στην Κύπρο να τις βουλευτικές επικοινωνήστε μαζί μας.

Προοδευτική - 2106454100
Γιώργος Κουκουμάς - 6939236810
Χρήστος Χριστόφιας - 6934975663

Η ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Μάης - Ιούνιος 2006

ΦΥΛΛΟ 23

Διμηνιαία Έκδοση Ενημέρωσης της Προοδευτικής
Κίνησης Κυπρίων Φοιτητών στην Αθήνα

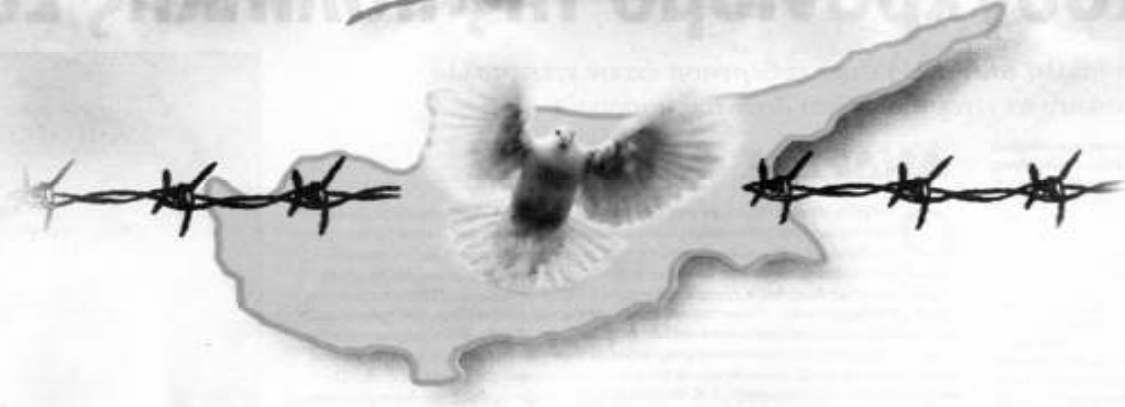
Γραφεία: Πουλίου 8 & Αμαλιάδος
Αμπελόκηποι 11523 Αθήνα
Τηλ. 210-6454100 Fax. 210-6454936
e-mail: proodefikiath@cyprusnet.gr

Ιδιοκτήτης: Προοδευτική Κίνηση Κυπρίων Φοιτητών Αθήνας
Εκδότης: Κουκουμάς Γιώργος
Διευθυντής: Κασσιανός Άγγελος
Διευθύνεται: από συντακτική επιτροπή
Μακέτα-Εκτύπωση:
Ζώρπος Γεώργιος (Τηλ. 210 3301600)

Τιμή: ΕΥΡΩ 0.03

ΠΑΝΤΑ ΜΑΖΙ

για δίκαιη, λειτουργική λύση

«**Κ**οιμούνται, κοιμούνται, σας κάναμε σαπούνια», «κράτα μανά και θα γίνει κι άλλο πραξικόπημα τα παιδιά του γέρο Γρίβα δεν θα κάτσουν φρόνιμα», «Πουτάνας γιοι Οθωμανοί», «Τούρκοι θα πεθάνετε σε χώμα ελληνικό» και άλλα ήταν η θριαμβολογία της Πρωτοπορίας για την πρωτιά της στις εκλογές της 2ας Απριλίου. Τελικά η Πρωτοπορία είχε θέσεις στο κυπριακό... Ο Νίκος Αναστασιάδης στην Κύπρο δήλωνε περήφανος για τις νίκες της Πρωτοπορίας και που οι νέοι ψηφίζουν τη δεξιά.

Οι Προοδευτικάριοι και οι Προοδευτικάριες δονούσαν την Ιατρική Σχολή με το «Οι Τούρκοι της Κύπρου δεν είν' εχθροί μας, οι Τούρκοι της Κύπρου είν' αδερφοί μας», «Ο λαός δεν ξεχνά τους φασίστες και τα τανκς», «Ένας είναι ο εχθρός, ο ιμπεριαλισμός» και «...έχει σαν στάμπα τη ζωή του σημαδεψει...» κάτω από τους χλευασμούς και τις βρισιές των Πρωτοπόρων.

Από τις άλλες παρατάξεις, η εκκωφαντική σιωπή...

Βολεύει πολλούς να μιλήσουν για ποδοσφαιροποίηση του φοιτητικού κινήματος και ακραίες συμπεριφορές και από τις δύο παρατάξεις. Βολεύει και μερικά ΜΜΕ που απαξίωσαν να καλύψουν τις καταγγελίες της ΕΔΟΝ και της Προοδευτικής για το κατόντημα της Πρωτοπορίας. Όμως η αλήθεια είναι διαφορετική και η Προοδευτική δεν μπαίνει στο ίδιο σακί με τους υπόλοιπους. Δεν είναι ούτε οι κομματικοί φανατισμοί, ούτε οι κοψιφές συνθηματολογίες, ούτε η πόλωση της στιγμής, ούτε και ο «ζημιωμένος διχασμός». Είναι η κατάθεση της συνειδήσής μας. Εκτεθώμεθα.

Ετσι ήταν κι έτσι θα μείνει για πάντα τελικά. Η Αριστερά μόνη θα έχει στην καρδιά της την επαναπροσέγγιση, την επανένωση και τη δημοκρατία. Θα υψώνει τη γροθιά, θα τραγουδά για τα πιο όμορφα οράματα. Η δεξιά θα υμνεί το Γρίβα και θα χλευάζει την αδελοφροσύνη Ε/κ και Τ/κ. Χίλια φτιασιδώματα κι αν της κάμουν οι επικοινωνιολόγοι, ό, τι μάσκα και να φορέσει ο Αναστασιάδης, αυτοί είναι κι αυτοί θα μείνουν.

Κι αν ενοχλούνται που θα τους θυμίσουμε και πάλι ότι η λεγόμενη εθνικοφροσύνη εγκλημάτησε στον τόπο μας και ότι η ιστορία περιμένει στο ταμείο για να εξοφληθούν τα οφειλόμενα. Κι αν ενοχλούνται που θα τους υπενθυμίσουμε ότι οι μεγάλοι τους κομματικοί ηγέτες έσκυψαν όχι μια αλλά πολλές φορές υποτακτικά το κεφάλι στους Αμερικανοβρετανούς και στις άνομες επιδιώξεις τους.

Και για όσους μιλήσουν πάλι για πα-

ρελθοντολογία ας σκεφτούν τα εξής. Κι αν δεχτούμε να αδιαφορούμε για την ιστορική αλήθεια, κι αν δεχτούμε να μην αποδοθεί ποτέ δικαιοσύνη, κι αν δεχτούμε να κυκλοφορούν ελεύθεροι και να γίνονται βουλευτές, ευρωβουλευτές, κοινοβουλευτικοί αξιωματούχοι αυτοί που έπρεπε να ήταν πίσω από τα αϊδερά, ένα πράγμα δεν μπορούμε να δεχτούμε. Ότι τη στιγμή που κτιζουμε τα θεμέλια της κοινής επανενωμένης και ανεξάρτητης πατρίδας Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων κάποιοι θα αφεθούν να σπέρνουν τις νάρκες τους σοβινισμού και του μίσους.

Οι φοιτητικές εκλογές έχουν τελειώσει με τη διατήρηση της δημοκρατικής πλειοψηφίας στο σύλλογο. **Κάθε φοιτητής όμως θα πρέπει να αναλογιστεί με ποια κριτήρια κατέθεσε τη ψήφο του, πού την κατέθεσε και κυρίως πώς αυτοί την χρησιμοποιούν.** Είτε συμφωνεί είτε διαφωνεί κάποιος με την Προοδευτική οφείλει να την πιστώσει με συνέπεια, σταθερότητα και σαφήνεια στις θέσεις της: ειρηνικός αντικατοχικός αγώνας, δέσμευση στην ομοσπονδιακή λύση, ανεξαρτησία και επανένωση της Κύπρου, πίστη στην επαναπροσέγγιση Ε/κ και Τ/κ, αντίσταση στον ιμπεριαλισμό και στον εθνικισμό, ιστορική μνήμη.

Όμως οι βουλευτικές εκλογές είναι ακόμα μπροστά μας και κατά τη δική μας άποψη είναι ίσως οι κρισιμότερες εκλογές των τελευταίων δεκαετιών. Θα καθορίσουν σε σημαντικό βαθμό τις εξελίξεις που έρχονται στο κυπριακό, το οποίο ορθά παραμένει το βασικότερο κριτήριο για την επιλογή των Κυπρίων ψηφοφόρων.

Πιστεύουμε ότι για την κρίση του κάθε πολιτικού χώρου πρέπει να προσμετρηθεί η ιστορία του, η διαχρονική αξιοπιστία του, το περιεχόμενο των θέσεων του, η σοβαρότητα και η υπευθυνότητά του.

Το ΑΚΕΛ καταθέτει ενώπιον του λαού πρώτα από όλα τα 80 χρόνια ιστορίας του. Και σε αυτά δίνονται πολλές απαντήσεις. Για το ποιοι υπερασπίστηκαν την ανεξαρτησία της Κύπρου και ποιοι κρατούν ζωντανό το όραμα της επανένωσης, όχι στη θεωρία, αλλά στην πράξη, μέσα στην κοινωνία, μέσα στις καρδιές και στις συνειδήσεις των Κυπρίων. Ποιοι έκτισαν το κίνημα της επαναπροσέγγισης, ποιοι ξανακτίσουν σήμερα τις γέφυρες με τους Τουρκοκύπριους. Ποιοι διεκδικούν δίκαιη λύση του κυπριακού, λύση που θα είναι

λειτουργική, αποδεκτή από τη συντριπτική πλειοψηφία του λαού μας, μα προπαντός λύση παντοτινή. Είναι η Αριστερά, που ακόμα και μέσα από τα πιο πηχτά σκοτάδια έβρισκε τη δύναμη να χαράσσει την προοπτική και την ελπίδα. Τη δύναμη να υπερασπίζεται, να δημιουργεί, να διεκδικεί:

Υπερασπιζόμαστε:

⇒ Την Κυπριακή Δημοκρατία από τις όποιες ξένες επιβουλές και προσπάθειες αναβάθμισης των δομών του ψευδοκράτους.

⇒ Τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα του λαού μας ως εφελτήριο για νέους πολιτικούς αγώνες και κατακτήσεις.

⇒ Το αναφαίρετο δικαίωμα του κάθε πρόσωπα για επιστροφή σε συνθήκες ειρήνης, ευημερίας και ασφάλειας.

⇒ Την ενότητα λαού και ηγεσίας ως καθοριστικό στοιχείο του αγώνα μας.

⇒ Το Εθνικό Συμβούλιο ως τον κατ'εξοχήν πολιτικό θεσμό συλλογικής διαμόρφωσης στρατηγικής και τακτικής για το εθνικό μας πρόβλημα.

Δημιουργούμε:

⇒ Τις προϋποθέσεις για επανέναξη ουσιαστικών συνομιλιών με στόχο την επίτευξη λειτουργικής και διαρκούς λύσης το συντομότερο.

⇒ Κλίμα αμοιβαίας εμπιστοσύνης και αλληλοκατανόησης ανάμεσα σε Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους, στα πλαίσια της δικής μας πολιτικής, της επαναπροσέγγισης με αντικατοχικό χαρακτήρα και περιεχόμενο.

⇒ Αρραγές εσωτερικό μέτωπο με τις δημοκρατικές και προοδευτικές δυνάμεις στην ελληνοκυπριακή κοινότητα.

⇒ Προοδευτικό πολιτικό λόγο, μακριά από λαϊκισμό, εύηχα συνθήματα και πατριδοκαπλία, κτιζοντας πολιτικό πολιτισμό και αρθρώνοντας πολιτικό λόγο με σοβαρότητα και υπευθυνότητα.

⇒ Τα θεμέλια πάνω στα οποία θα κτίσουμε την Κύπρο του αύριο μαζί με τους Τουρκοκύπριους συμπατριώτες μας, αντιπαλεύοντας τον εθνικισμό και το σοβινισμό.

Διεκδικούμε:

⇒ Επαναφορά του ορθού πλαισίου λύσης του κυπριακού που είναι τα περί Κύπρου ψηφίσματα και αποφάσεις του ΟΗΕ,

οι Συμφωνίες Υψηλού Επιπέδου, το διεθνές δίκαιο και οι αρχές στις οποίες εδράζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση.

⇒ Επάνοδο της Τουρκίας, το συντομότερο δυνατό, στο τραπέζι των συνομιλιών αξιοποιώντας πλήρως τα αποτελέσματα της Συνάντησης του Παρισιού για επίτευξη ουσιαστικών αλλαγών επί των προτάσεων του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ.

⇒ Πλήρη αξιοποίηση των νέων δεδομένων που δημιουργεί η ιδιότητα του κράτους-μέλους στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

⇒ Υλοποίηση των συμβατικών δεσμεύσεων της Τουρκίας έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κατ'επέκταση έναντι της Κυπριακής Δημοκρατίας.

⇒ Λύση διζωνικής, δικαιοδικής Ομοσπονδίας, στο πλαίσιο του ΟΗΕ, η οποία θα ακυρώνει τα τετελεσμένα της κατοχής, θα κατοχυρώνει τα ανθρώπινα δικαιώματα και πολιτικές ελευθερίες όλων των Κυπρίων και θα επανενώνει τόπο και λαό.

Όραμα και Δέσμευση του ΑΚΕΛ:

Μια επανενωμένη Κύπρος στην οποία θα ζουν, θα αγωνίζονται και θα δημιουργούν μέσα σε συνθήκες ειρήνης και ασφάλειας όλοι οι νόμιμοι κάτοικοι της.

Μια Κύπρος της κοινωνικής προόδου και δικαιοσύνης, στην οποία Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι θα δρέπουν τους καρπούς των δικών τους κόπων και θυσιών, χωρίς ξένες επιβουλές, αφέντες στη γη που μας γέννησε.

Είμαστε περήφανοι γιατί η Ιστορία δικαίωσε το παρελθόν μας γιατί οι εξελίξεις δικαιώνουν τις θέσεις μας. Το μονοπάτι της επαναπροσέγγισης Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων που χάραξε η Αριστερά έγινε σήμερα δρόμος και λεωφόρος στην οποία βαδίζει ολόκληρος ο κυπριακός λαός. Και τότε που το τίμημα του να μιλά κανείς για την αδελφότητα όλων των Κυπρίων ήταν η ζωή του, τότε που το τίμημα ήταν οι προπηλακισμοί και οι λοιδορίες. Σε τούτη τη λεωφόρο είναι που θα ξαναφανεί ο Καβάλογου κι ο Μισιαούλης να στέκονται μαζί μας. Τούτη τη λεωφόρο είναι που θα κατακλύσει η νεολαία του τόπου και θα κρατά ψηλά τη σημαία της Κύπρου ως τη σημαία του αγώνα μας. Κι αν δοκιμάζουν οι ιμπεριαλιστές και τα φερέφωνα τους στην Κύπρο να ξανακάτσουν στο σβέρκο του λαού μας. Κι αν δοκιμάζουν οι εθνικιστές να ξανασηκώσουν κεφάλι. Αυτή τη φορά δεν θα περάσουν. Θα βρουν απέναντί τους, το ΑΚΕΛ πιο δυνατά από ποτέ. Συνεχίζουμε από εκεί που δεν σταματήσαμε ποτέ.

Γιώργος Κουκουμάς

ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΚΕΛ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ

Η Παιδεία, μπορεί να έχει απελευθερωτικό, λυτρωτικό χαρακτήρα για τους ανθρώπους και την κοινωνία, φτάνει όμως να βρίσκεται σε αρμονία και να εξυπηρετεί τις ανάγκες της προόδου και της ευημερίας τους και όχι να αρμενίζει στα τυφλά. Κεντρικός στόχος της Παιδείας, είναι η ανάδειξη κριτικά σκεπτόμενων ανθρώπων με ιδανικά την ελευθερία, την δημοκρατία και την κοινωνική δικαιοσύνη. Η Παιδεία αποτελεί για την Αριστερά βασικό κοινωνικό αγαθό το οποίο πρέπει να διασφαλίζεται από την εξασφάλιση ίσων ευκαιριών μόρφωσης και την δυνατότητα ανάδειξης και επιτυχίας για όλους.

Το κόμμα της Αριστεράς καθοδηγούμενο από τη βαθιά ανθρωπιστική του ιδεολογία που πάντοτε είχε και έχει πάνω από όλα τον άνθρωπο, πιστεύει ακράδαντα ότι η Παιδεία παίζει ένα από τους πιο σημαντικούς ρόλους για την ολοκλήρωση του ατόμου και αυτός είναι ο λόγος που το ΑΚΕΛ είχε και έχει στις πρώτες του προτεραιότητες την Παιδεία.

Τα τελευταία χρόνια εκδηλώνεται μια γενικευμένη σαρωτική επίθεση εντός κι εκτός της ΕΕ ενάντια στην παιδεία και τον χαρακτήρα της ως δημόσιο και κοινωνικό αγαθό, είτε με προσπάθεια ιδιωτικοποίησης και εμπορευματοποίησης με τη μείωση των κρατικών δαπανών για την εκπαίδευση, τη διείσδυση των ιδιωτών σε θεμελιώδεις εκπαιδευτικές λειτουργίες, με ένταση των ταξικών φραγμών στη μόρφωση πράγμα που συμβαίνει με την υποβάθμιση της κρατικής φοιτητικής μέριμνας, με το ίδιο το περιεχόμενο της παιδείας (εθνικιστικές τάσεις, παραχάραξη της παγκόσμιας ιστορίας αλλά και της ιστορίας σε κάθε χώρα, η προώθηση αντιεπιστημονικών διδασκαλιών, η δαιμονοποίηση κινήματων και ιδεολογιών) αλλά και η περιθωριοποίηση της κοινωνικής αποστολής της επιστήμης και της εκπαίδευσης.

Σήμερα, κάτω από το βάρος των σύνθετων προβλημάτων της κοινωνίας, πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας στο πώς θα διασφαλίσουμε την σωστή και υγιή διαπαιδαγώγηση. Το πώς διαπλάθει η Παιδεία την συνείδηση των νέων, δεν είναι ανεξάρτητο από το κοινωνικό περιβάλλον και την επίδραση που σκεπεί σ' αυτούς. Ποια είναι η σημερινή κυπριακή κοινωνική πραγματικότητα και ποια πρότυπα προβάλλει στους νέους;

Ζούμε σ' ένα κόσμο που ενισχύει τις ανισότητες στην κοινωνία, σπρώχνει τους νέους μαζικά στην ανεργία, εξορτώνει τους εργαζόμενους με τους ρυθμούς ζωής που επιβάλλει και στερεί ευκαιρίες και δικαιώματα.

Τα ίδια αρνητικά φαινόμενα ενισχύθηκαν και στην κυπριακή κοινωνία. Κάτω μάλιστα από την επίδραση της συντηρητικής πολιτικής της κυβέρνησης του ΔΗΣΥ τόσο της κοινωνικοοικονομικής όσο και ειδικότερα στην εκπαίδευση. Τα δέκα χρόνια της διακυβέρνησης του Συναγερμού, έχουν συσσωρεύσει επικίνδυνα αδιέξοδα στο κυπριακό εκπαιδευτικό σύστημα.

Η ουσιαστική και ποιοτική διαφορά της Αριστεράς από τη συντηρητική δεξιά έγκειται στην αντίληψη για την παιδεία. Η δεξιά, όπως αποδεικνύεται στην πράξη, δεν ενοχλείται (το αντίθετο μάλλον) από την εμπορευματοποίηση της μόρφωσης (ψήφιση ιδιωτικών κερδοσκοπικών πανεπιστημίων, πρόταση για δίδακτρα στο πανεπιστήμιο Κύπρου), από το κουτσούρεμα της κρατικής φοιτητικής μέριμνας (αποκοπή της χορηγίας των v+1,

v+2, χορηγία στους παντρεμένους φοιτητές), το μαρσασμό του δημόσιου σχολείου (ψήφιση του 63ου στην εκπαίδευση) και τις συντηρητικές-αντιδημοκρατικές αντιλήψεις (καταψήφιση μαθητικού συνδικαλισμού). Αυτά απορρέουν από την κοσμοθεωρία, τη φιλοσοφία και τις κοινωνικές δυνάμεις που εκπροσωπεί.

Το ΑΚΕΛ στις προτάσεις για εκσυγχρονισμό της παιδείας δίνει έμφαση στο μορφωτικό χαρακτήρα της παιδείας. Στην αντίληψη που θέλει την παιδεία μηχανή διάπλασης σε προεπιλεγμένα πρότυπα το ΑΚΕΛ αντιπροβάθει την αντίληψη ότι η παιδεία πρέπει να προσφέρει

την δυνατότητα **ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας ενός κριτικά σκεπτόμενου ανθρώπου με πλήρη επιστημονική γνώση, με πολιτιστικές και πνευματικές ανησυχίες, με γνώση της ιστορίας και της κοινωνικής εξέλιξης που θα τον καθιστά έτοιμο να αγωνιστεί για την πρόοδο και τη δικαιοσύνη.** Η επιστήμη να τίθεται στην υπηρεσία του λαού και των αναγκών του.

Για το ΑΚΕΛ το όραμα μιας σύγχρονης, δημοκρατικής, ανθρωποκεντρικής παιδείας, που θα εμπνέει στους νέους αξίες και ιδανικά και θα συντονίζεται σε μια προοδευτική κατεύθυνση για την αναδιοργάνωση όλης της κοινωνίας, μπορεί και πρέπει να γίνει πραγματικότητα.

Σήμερα διεξάγεται ένας ανοικτός, δομημένος, κοινωνικός διάλογος για την υλοποίηση της προοδευτικής, ριζοσπαστικής εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, μέσω του Συμβουλίου Παιδείας, του Συμβουλίου Δημοτικής και Μέσης και του Συμβουλίου Ανώτατης Εκπαίδευσης, που για πρώτη φορά θεσμοθετήθηκαν. Στα συμβούλια, τα οποία διαδραματίζουν ενεργό ρόλο στην διαμόρφωση της εκπαιδευτικής πολιτικής, συμμετέχουν τα Κοινοβουλευτικά κόμματα, εκπαιδευτικοί και κοινωνικοί φορείς, πανεπιστημιακοί, και για πρώτη φορά εκπρόσωποι του μαθητικού και φοιτητικού κινήματος.

Ήδη τα πρώτα βήματα έχουν γίνει και είναι ιδιαίτερα ενθαρρυντικά:

➤ Ο θεσμός του ολοήμερου σχολείου όχι μόνο επεκτάθηκε ποσοτικά από τα 80

στα 150 δημοτικά σχολεία, αλλά βελτιώθηκε ποιοτικά το πρόγραμμα και εφαρμόζεται σε 12 σχολεία πιλοτικά για τα παιδιά όλων των τάξεων. Αναμένεται τη νέα σχολική χρονιά να εφαρμοστεί πιλοτικά το υποχρεωτικό Ολοήμερο στο δημοτικό και να επεκταθεί στην προδημοτική και στο γυμνάσιο όπως διακήρυξε στο πρόγραμμα της η κυβέρνηση

➤ Μειώθηκε ο αριθμός μαθητών κατά τμήμα σ' όλες τις τάξεις του Δημοτικού, στην Α' Γυμνασίου και στην Γ' Λυκείου

➤ Στη μέση εκπαίδευση πέραν των αλλαγών που υλοποιήθηκαν, προχωρά η αναμόρφωση του συνόλου του εκπαιδευτικού συστήματος με την καθιέρωση της 10χρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης με ενιαιοποίηση του προγράμματος και η ενοποίηση της λυκειακής βαθμίδας ώστε να αντιμετωπιστεί η παραπαιδεία και να δοθούν περισσότερες διέξοδοι και προοπτικές στους μαθητές.

➤ Σ' ότι αφορά την υλικοτεχνική υποδομή συνεχίζεται με έντονους ρυθμούς και καλύτερο προγραμματισμό η ανέγερση νέων σχολικών κτιρίων και η βελτίωση των υφιστάμενων.

➤ Το Πανεπιστήμιο Κύπρου επεκτείνεται με νέες σχολές, νέα τμήματα και νέα προγράμματα αυξάνοντας τον αριθμό των φοιτητών και αναβαθμίζοντας ποιοτικά τη δουλειά του.

➤ Διορίστηκε η προσωρινή Διοικούσα του νέου Τεχνολογικού Πανεπιστημίου, η οποία σε σύντομο χρονικό διάστημα ετοιμάσει ολοκληρωμένο πρόγραμμα ώστε το Σεπτέμβριο του 2007 να δεχθεί τους πρώτους φοιτητές.

Όραμά μας είναι η Δημόσια, Δωρεάν Δημοκρατική και Ανθρώπινη Παιδεία. Η Παιδεία είναι κοινωνικό δικαίωμα για κάθε άνθρωπο και δεν μπορεί να το στερηθεί. Ένα δημόσιο και δωρεάν εκπαιδευτικό σύστημα με αυξημένες δημόσιες δαπάνες που θα ελέγχεται από την κοινωνία και θα την υπηρετεί. Παιδεία που δεν μπορεί παρά να είναι **διαπολιτισμική και πολυπολιτισμική**, η οποία να συνδέει τις κυπριακές παραδόσεις και ιστορία με τη γνώση του πολιτισμού άλλων λαών. Στον αγώνα που δίνουμε για μια ελεύθερη, επανενωμένη κοινή πατρίδα Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, σημαντικός ρόλος κατανέμεται στην εκπαίδευση όλων των βαθμίδων.

Συνοπτικά οι θέσεις του ΑΚΕΛ για την Παιδεία:

➤ Αναδόμηση, δημιουργία οριζόντιας διατμηματικής δομής και αποκέντρωση των υπηρεσιών του Υπουργείου Παιδείας.

➤ Αύξηση των δημοσίων δαπανών ώστε σταδιακά να φτάσουμε **στο 8%** του ΑΕΠ το 2008, όπως δεσμεύτηκε προεκλογικά η κυβέρνηση της αλλαγής.

➤ Δημοκρατικό σχολείο που να λειτουργεί για την κοινωνική ενσωμάτωση

όλων των παιδιών και για την καταπολέμηση των διαρροών από το σύστημα και του κοινωνικού αποκλεισμού.

➤ Η επέκταση της δημόσιας δωρεάν **υποχρεωτικής εκπαίδευσης από 10 σε 12 χρόνια.**

➤ Η ενιαιοποίηση της 10χρονης εκπαίδευσης μέσω της διαμόρφωσης δεκάχρονης διδακτικής ενότητας γενικής παιδείας.

➤ **Αναθεώρηση των βιβλίων της Ιστορίας**, με στόχο η σύγχρονη ιστορία της Κύπρου να διδάσκεται ολοκληρωμένα και αντικειμενικά. Η απάληψη των στενά εθνοκεντρικών και σε μεγάλο βαθμό εθνικιστικών στοιχείων.

➤ Η αναθεώρηση και εκσυγχρονισμός του περιεχομένου της εκπαίδευσης (αναλυτικά προγράμματα, βιβλία).

➤ Η ενοποίηση της Γενικής Παιδείας και της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης σε μια νέα μορφή Ενιαίου Λυκείου το οποίο θα συνδυάζει οργανικά τη γενική και την τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση.

➤ Εκσυγχρονισμό και ολοκληρωμένη εφαρμογή της νομοθεσίας για την Ειδική Εκπαίδευση σ' όλες τις βαθμίδες.

➤ Η **επέκταση της δημόσιας Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης** με στόχο σε λίγα χρόνια η πλειοψηφία των φοιτητών να σπουδάσει στην Κύπρο και η χώρα μας να μετατραπεί σε περιφερειακό κέντρο εκπαίδευσης και έρευνας.

➤ Η δημιουργία δημοσίων Μεταλυκειακών Κέντρων Επαγγελματικής Εκπαίδευσης.

➤ Εντατικοποίηση του προγράμματος επέκτασης και βελτίωσης της υλικοτεχνικής υποδομής των σχολείων σ' όλες τις βαθμίδες.

➤ Ενίσχυση και στελέχωση του Κυπριακού Συμβουλίου Ανανώρισης Τίτλων Σπουδών (ΚΥΣΑΤΣ) ώστε να επιτελεί πιο αποτελεσματικά το έργο του.

➤ Αύξηση των δημοσίων δαπανών για την έρευνα.

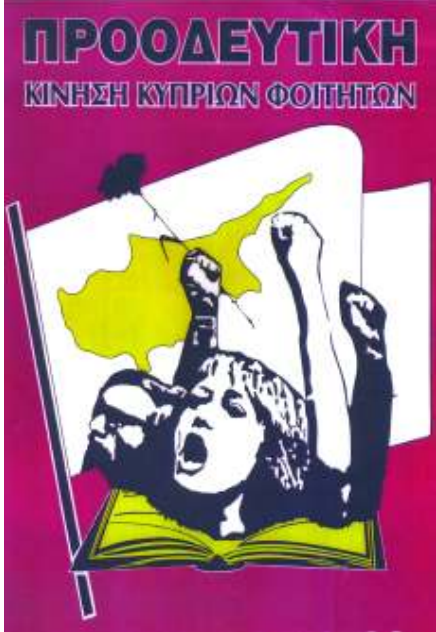
Στις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές του Μάη ένα από τα ζητήματα που θα πρέπει να θεθούν στην κρίση του λαού και μάλιστα της νεολαίας είναι το ζήτημα της παιδείας, ως ένα κεφάλαιο που θα διαμορφώσει την Κύπρο του μέλλοντος. Το ΑΚΕΛ ζητά από τους ψηφοφόρους να έχουν ως ένα ακόμα από τα κριτήρια της ψήφους τους την Παιδεία, τη φιλοσοφία, τις θέσεις αλλά και την ως τώρα δράση των πολιτικών κομμάτων για αυτή.

Ένα δυνατό ΑΚΕΛ στη Βουλή θα ξανασταθεί ανάχωμα σε αντιεθνικικές πολιτικές από όπου και αν προέρχονται, και θα συνεχίσει να είναι **ο κινητήριος μοχλός για την εφαρμογή της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης.** Ένα δυνατό ΑΚΕΛ θα κατευθύνει την κυβερνητική πολιτική προς προοδευτικές και ριζοσπαστικές αλλαγές κόντρα στο νεοφιλελευθερισμό που δρομολογείται στο ευρωπαϊκό και διεθνές πεδίο. Μια δυνατή Αριστερά θα ξαναγαμίσει τους δρόμους των κινητοποιήσεων και της διεκδίκησης για όσα αξίζουν στο λαό, στους νέους και στους φοιτητές!

Συνδικαλιστικό Γραφείο
Βάκης Χαράλαμπος
ΟΠΑ / 2ο έτος

πρώτη δύναμη η Προοδευτική πρώτη δύναμη οι φοιτητές

Τα συγκεντρωτικά αποτελέσματα των φοιτητικών εκλογών σε όλους τους χώρους σπουδών Κυπρίων φοιτητών αναδεικνύουν για δεύτερη συνεχή

μεν χρονιά, μετά την ολοκλήρωση της ενοποίησης του φοιτητικού κινήματος, την Προοδευτική πρώτη δύναμη αυξάνοντας περαιτέρω τα ποσοστά της. Τα εκλογικά αποτελέσματα για τα 15 περίπου σπουδαστικά κέντρα έχουν ως εξής:

Προοδευτική	5401 (+282)	41,3% (+1.0%)
Πρωτοπορία	5271	38.4%
Αναγέννηση	1320	9,8%
ΕΦΑΕΦΠ (Δράσις-ΚΕΣ)	759	5,6%
Αγώνας	751	5,6%

Η νεολαία έδωσε την απάντηση σε όλους τους χώρους σπουδών στηρίζοντας την Προοδευτική, την Αριστερά και τα οράματα της, την επαναπροσέγγιση, τους αγώνες του φοιτητικού κινήματος, την αντίσταση σε όσα κουτσουρεύουν τη δημόσια παιδεία. Η Προοδευτική είναι πρώτη στα συγκεντρωτικά αποτελέσματα των φετινών εκλογών με ποσοστό 41,3%. Σε όλους τους χώρους σπουδών η Προοδευτική με μια φωνή, με τις ίδιες θέσεις και την ίδια πυγμή δίνει τους αγώνες της για τους φοιτητές, το λαό και την ίδια την Κύπρο. Βρίσκεται απέναντι από τον εθνικισμό, το ίδιο το σοβινιστικό κατεστημένο και απευθύνεται ξεκάθαρα στους νέους, γι' αυτό και βρίσκεται πρώτη γιατί η νεολαία και η Αριστερά είναι έννοιες ταυτόσημες. Οι νέοι στηρίζοντας την Προοδευτική, στηρίζουν την επαναπροσέγγιση και τον αγώνα για την επανένωση, τη Δημόσια Παιδεία, τους αγώνες της νεολαίας και των εργαζομένων για τα δικαιώματά του, την πάλη των λαών ενάντια στη Νέα Τάξη Πραγμάτων. Αυτό σημαίνει η ενδυνάμωση της Προοδευτικής, αυτό σημαίνει η ενδυνάμωση της Αριστεράς. Κι έτσι μεταφράζεται και η πρωτιά της Προοδευτικής μέσα στους φοιτητές.

δημοκρατική ΕΦΕΚ, το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω

Στις εκλογές στην Αθήνα, στις 2 Απριλίου, η Προοδευτική ανέβηκε ακόμα ψηλότερα τόσο σε ποσοστό όσο και στον αριθμό των φοιτητών που τη στηρίζουν. Είναι το υψηλότερο εκλογικό αποτέλεσμα που πέτυχε η Προοδευτική στην ιστορία της. Το συ-

σιαστικότερο όμως είναι η διατήρηση των τριών εδρών της Προοδευτικής στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΦΕΚ και η συνέχισή έτσι της δημοκρατικής πλειοψηφίας στο σύλλογο.

Αναλυτικά, τα αποτελέσματα των εκλογών της ΕΦΕΚ Αθήνας είχαν ως εξής:

Πρωτοπορία	1127 (+ 64)	35.8% (+0.8)	3 έδρες
Προοδευτική	1050 (+59)	33,4% (+0.8)	3 έδρες
Δράσις-ΚΕΣ	356 (-71)	11.3% (-2.7)	1 έδρα
Αναγέννηση	332 (+40)	10.5% (+.9)	1 έδρα
Αγώνας	278 (+15)	8.8% (+0.2)	1 έδρα

Οι φετινές φοιτητικές εκλογές έδωσαν στην Προοδευτική το ιδιαίτερα τιμητικό ποσοστό 33,41%. Όλοι οι δημοκρατικά σκεπτόμενοι φοιτητές στηρίζουν την παράταξη της Αριστεράς για τη δράση της στα φοιτητικά, τις ξεκάθαρους θέσεις της στο Κυπριακό και τη συνέπεια που τη χαρακτηρίζει όλα τα χρόνια δράσης της στο φοιτητικό κίνημα. Οι φοιτητές ξεκάθαρα τα τελευταία χρόνια επιλέγουν συνειδητά να στηρίξουν την Προοδευτική. Αναγνωρίζουν πρωτίστως το ρόλο της παράταξης της Αριστεράς όπου υπάρχουν φοιτητές και αφετέρου επιλέγουν να φράξουν το δρόμο στις παρατάξεις του εθνικισμού και της αδράνειας.

Η δημοκρατική πλειοψηφία διασφαλίστηκε για πέμπτη συνεχή χρονιά. Η συνεργασία Προοδευτικής-Αναγέννησης-Αγώνας για τη διαμόρφωση του Προγραμματισμού Δράσης της ΕΦΕΚ για την επόμενη χρονιά και για τον καταρτισμό του ΔΣ και η απομόνωση των παρατάξεων της ακροδεξιάς αναμένεται να συνεχίσει να αποδίδει καρπούς σε όλους τους άξονες δράσεις του συλλόγου. Η δημοκρατική συνεργασία γίνεται στη βάση αρχών για αυτό και αποτέλεσε εγγύηση όλα αυτά τα χρόνια για υγιές πλαίσιο δράσης της ΕΦΕΚ για το κυπριακό, για διεκδικητική προσέγγιση στα φοιτητικά και γενικότερη αναβάθμιση του συλλόγου και της επαφής του με τους φοιτητές. Φάρος της ΕΦΕΚ ούτως ή άλλως για την επόμενη χρονιά αποτελούν τα ψηφίσματα της Γενικής Συνέλευσης της 26ης Μαρτίου αλλά και τα ψηφίσματα του Συνεδρίου της ΠΟΦΕΝ.

«τα παιδιά του γέρο Γρίβα...»

«κράτα μάνα και θα γίνει κι άλλο πραξικόπημα, τα παιδιά του γέρο Γρίβα δεν θα κάτσουν φρόνι-

μα». Με αυτό το σύνθημα (καθώς και με άλλα υβριστικά συνθήματα για την Αριστερά, το ΑΚΕΛ και τους Τουρκοκύπριους) πανηγύρισαν την πρωτιά τους στις εκλογές της ΕΦΕΚ τα στελέχη της Πρωτοπορίας (εν χορώ με τους ΔΑΠίτες) και με λοιπές χυδαιότητες που προσβάλλουν όλο το φοιτητικό κίνημα και ντροπιάζουν κάθε φοιτητή. Στην Κύπρο, ο Δημοκρατικός Συναγερμός σε κοινή δημοσιογραφική διάσκεψη με την Πρωτοπορία πανηγύρισε θερμά την πρωτιά της Πρωτοπορίας στην Αθήνα (προφανώς πριν να βγούν τα συγκεντρωτικά αποτελέσματα όλων των φοιτητικών εκλογών) δηλώνοντας ότι αυτό είναι προμήνυμα για τις βουλευτικές εκλογές του Μάη. Μερικές μέρες πριν, η Πρωτοπορία ήταν η μόνη παράταξη που στη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου δεν κατέθεσε κανένα ψήφισμα με τις θέσεις της τηρώντας μάλιστα αποχή από το κυπριακό και καταψηφίζοντας τη διακήρυξη προς την τουρκοκυπριακή νεολαία.

Μπορεί οι εκλογές να τελείωσαν όμως με αυτές τελείωσαν και τα ψέματα της παράταξης της δεξιάς. Τελικά έχει θέσεις η Πρωτοπορία για το κυπριακό με πρώτη και καλύτερη το σύνθημα για το πραξικόπημα και μπόλικη δόση εθνικισμού-σοβινισμού και αντικομμουνισμού. Συνταγές του παρελθόντος μεν, πετυχημένες δε για τη συστράτευση της δεξιάς, είτε είναι ο ΔΗΣΥ, είτε είναι η Πρωτοπορία. Το φιλήμια της καταμέτρησης με τα συνθήματα που φώναζαν τα στελέχη της Πρωτοπορίας έχει ήδη δοθεί στη δημοσιότητα στην Κύπρο αλλά τόσο ο ΔΗΣΥ όσο και η ΝΕΔΗΣΥ-Πρωτοπορία όχι μόνο δεν προέβησαν σε αυτοκριτική ή καταδίκη των επεισοδίων αλλά υπερασπίστηκαν τα «παιδιά του γέρο Γρίβα» (το φιλήμια βρίσκεται στη διάθεση κάθε ενδιαφερόμενου). Ίσως δεν πρόκει να μας εκπλήξει τελικά, αν αναλογιστεί κανείς ότι εδώ για το ίδιο το πραξικόπημα του '74 δεν προέβησαν σε καμία αυτοκριτική.

Από την άλλη το ποσοστό του Δράσις-ΚΕΣ μειώθηκε σημαντικά και ταυτόχρονα μεταφέρθηκε στην Πρωτοπορία που είναι η αδελφή ιδεολογικά παράταξη. Οι φοιτητές καταδικάζουν τις πλέον που αμαυρώνουν τις αντικατοχικές πορείες και ζητωκραυγάζουν για Ένωση. Γενικότερα το ποσοστό του ΕΦΑΕΦΠ μειώνεται κάθε χρονιά και πιο πολύ αφού οι επικίνδυνες θέσεις του δεν έχουν πλέον θέση στο φοιτητικό κίνημα, παρά μόνο θέση στην κατιούσα πορεία προς την πολιτική εξαφάνιση. Σε κάθε περίπτωση, τα χρόνια της παντοκρατορίας της δεξιάς και της ακροδεξιάς στο κυπριακό φοιτητικό κίνημα στην Αθήνα έχουν περάσει ανεπιστρεπτή, αφού από το 60-70% που έφτανε κάποτε το άθροισμα της Πρωτοπορίας και Δράσις-ΚΕΣ τα τελευταία χρόνια ακολουθεί μια φθίνουσα πορεία και σήμερα πλέον βρίσκεται στο 47%.

Η Προοδευτική δραστηριοποιείται ολόχρονα, και πριν και μετά τις εκλογές. Η συνδικαλιστική δράση μέσα από την ΕΦΕΚ αλλά και πιο σημαντικά οι κινητοποιήσεις για τα φοιτητικά αιτήματα συνεχίζονται. Η δράση μας στον αντικατοχικό αγώνα του λαού μας συνεχίζεται. Η δική μας πρόταση πολιτισμού και ποιότητας ψυχαγωγίας συνεχίζεται. Τούτη είναι μια από τις σημαντικότερες διαφορές της Προοδευτικής.

Συνειδητά επιλέγουμε το δύσκολο δρόμο. Για αυτό ζητούμε από τους φοιτητές την ειλικρινή πολιτική στήριξη της Αριστεράς. Η Προοδευτική βρίσκεται σήμερα εδώ όχι γιατί έκτισε τις καλύτερες πελαειακές σχέσεις με τους συμφοιτητές μας, ούτε γιατί κάνει τα καλύτερα πάρτι και τις πιο αγχολυτικές εκδρομές, πράγματα σαφώς πιο εύκολα και πιο «αποτελεσματικά»... Η Προοδευτική βρίσκεται εδώ γιατί την ανέβασαν οι φοιτητές εδώ, γιατί την καταξίωσαν οι συνειδήσεις των φοιτητών να είναι τόσο δυνατή.

Οι φοιτητικές εκλογές τελείωσαν όμως στις 21 του Μάη ανοίγουν οι κάλπες για τις βουλευτικές εκλογές, σε μια κρίσιμη περίοδο για το Κυπριακό και τα εσωτερικά της Κύπρου. Όλες οι μετρήσεις δείχνουν η συντριπτική πλειοψηφία των νέων ψηφοφόρων στηρίζει το ΑΚΕΛ και ταυτόχρονα η νεολαία απορρίπτει τη δεξιά και το συντηρητισμό που συνθλίβουν τα όνειρα των νέων και κονσερβοποιούν το μέλλον τους. Αυτό το γεγονός δεν μπορεί να περάσει απαρατήρητο. Και στους χώρους σπουδών αλλά και στην κοινωνία της Κύπρου η νεολαία πιστώνει το ΑΚΕΛ ως τη μόνη δύναμη που είναι σύμμαχος της νεολαίας σε όλους τους αγώνες της. Δεν υπάρχει αίτημα και αγώνας του φοιτητικού κινήματος που να μην ήταν δίπλα του το ΑΚΕΛ. Και συνεχίζουμε. ΠΑΝΤΑ ΜΑΖΙ!

Συνδικαλιστικό Γραφείο
Μαρίνα Σάββα
Πάντειο/ 4ο έτος

κόκκινη Πρωτομαγιά κόκκινος Μάης

Ξέρουν περάσει εκατό είκοσι χρόνια από τον αιματοβαμμένο εκείνο Μάη του 1886 στο Σικάγο. Τότε που οι χιλιάδες των εργατών και εργατριών ξεχύθηκαν στους δρόμους και διακήρυξαν: ΟΧΤΩ ΩΡΕΣ ΔΟΥΛΕΙΑ, ΟΧΤΩ ΩΡΕΣ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ, ΟΧΤΩ ΩΡΕΣ ΑΝΑΠΑΥΣΗ. Σήμερα, στην αυγή του 21ου αιώνα, η 1η του Μάη συνεχίζει να είναι το σύμβολο της αλληλεγγύης των εργαζομένων όλων των χωρών, συνεχίζει να είναι το σημείο αναφοράς των αγώνων του σήμερα και του αύριο.

Την Πρωτομαγιά του 1886 χιλιάδες αγανακτισμένοι εργάτες και εργάτριες ξεχύθηκαν στους δρόμους του Σικάγο της Αμερικής για να διεκδικήσουν 8ωρη εργασία και άλλα βασικά αιτήματα. Όμως, οι εργοδότες αντιμετώπισαν με αγριότητα τους διαδηλωτές και δεν δέχτηκαν να ακούσουν τα αιτήματα των εργατών. Η σύγκρουση ήταν αναπόφευκτη. Οι αστυνομικοί χτύπησαν αλύπητα τους διαδηλωτές με αποτέλεσμα πολλοί να χάσουν τη ζωή τους και άλλοι να πληγωθούν σοβαρά. Άλλοι έντεκα εργάτες καταδικάστηκαν σε θάνατο για την απεργία και την διαδήλωση. Όμως, η σκληρότητα των εργοδοτών δεν κατάφερε να εμποδίσει τους απεργούς. Το αίμα των νεκρών συναδέλφων τους έγινε σύμβολο πάλης και θυσίας και η κηδεία τους μετατράπηκε σε συλλαλητήριο εκατοντάδων χιλιάδων εργαζομένων. **Η Πρωτομαγιά πήρε το κόκκινο χρώμα, όταν οι λευκές ειρηνικές σημαίες των απεργιών έγιναν κόκκινες από το αίμα των νεκρών εργατών,** αφού οι συνάδελφοί τους, τους τύλιξαν με τις σημαίες τους. Όταν λίγες μέρες αργότερα στα εργοστάσια και τις φάμπρικες ήρθαν απεργοσπαστές για να εργαστούν, χιλιάδες απεργοί στήθηκαν έξω από τα εργοστάσια εμποδιζόντας τους.

Το 1889, η Σοσιαλιστική Διεθνής του Παρισιού, για να τιμήσει τους ηρωομάρτυρες του Σικάγο καθιέρωσε την Πρωτομαγιά, μέρα των εργαζομένων όλου του κόσμου. Από τότε ο Μάης έγινε ο μήνας των εργαζομένων και την 1η του Μάη σ' όλες τις γωνιές του πλανήτη υψώνονται τα κόκκινα λάβαρα της εργατιάς.

Στην Κύπρο η Πρωτομαγιά τιμήθηκε για πρώτη φορά το 1925. Οι Κύπριοι εργαζόμενοι έστειλαν για πρώτη φορά τα μηνύματα της οργανωμένης και συνειδητής ταξικής πάλης, της διεκδίκησης των δικαιωμάτων τους για καλύτερες συνθήκες δουλειάς και ζωής.

Το Εργατικό Κέντρο Λεμεσού κυκλοφόρησε προκήρυξη που έλεγε ανάμεσα στα άλλα: «Κανένας εργάτης. Κανένας φυσικός βιοπαλαιστής. Κανένας εθνοειδητός μορφωμένος που συμπαθεί τον εργατικό αγώνα, δεν πρέπει να λείψει. Οι πιέσεις των αφεντικών μας, η εκμετάλλευσή μας από τους πλουτοκράτορες, πρέπει να ενώσουνε Τούρκους και Χριστιανούς. Δε μας χωρίζουνε πια φυλετικά μίση

και θρησκευτικοί φανατισμοί. Αυτά ανήκουνε στο παρελθόν. Σήμερα, πρέπει όλοι αδερφομένοι, να διεκδικήσουμε τα δικαιώματα που έχουμε στη ζωή. Έχουμε ανάγκη από εργατικούς νόμους που ν' αναγνωρίζουνε τα εργατικά μας Σωματεία, να μας δίνουνε την οχτάωρη δουλειά, να μας προστατεύουνε από τη δυστυχία κι από την αχρηστία του εργοδότη μας. Είναι ζητήματα που αφορούνε τη ζωή μας. Κι έχουμε ιερή υποχρέωση, εμείς οι ίδιοι να ενδιαφερθούμε για αυτά. Κανένας Οθωμανός και κανένας Χριστιανός εργάτης δεν πρέπει να λείψει από την αυριανή συγκέντρωση της Εργατικής Πρωτομαγιάς. Ζήτω η αδερφοσύνη των Ελλήνων και Τούρκων εργατών. Ζήτω οι εργάτες όλου του κόσμου.»

Σε ψήφισμα που στάλθηκε στην Κυβέρνηση της Αποικίας, οι εργάτες

ζητούσαν: ελευθερία οργάνωσης και αναγνώριση των Εργατικών Σωματείων, εργατικούς νόμους για οχτάωρη εργασία, για ιατρική περίθαλψη κ.α., κατάργηση των φόρων πάνω στα είδη πρώτης ανάγκης και αντικατάστασή τους με φορολογία του κεφαλαίου, να σταματήσει η καταδίωξη από την αστυνομία των εργατών και αγροτών στις πόλεις και στα χωριά. Το τελευταίο αυτό αίτημα φανερώνει την έγκταση που είχε πάρει η καταδίωξη από την αποικιακή αστυνομία των εργατών και των αγροτών που θεωρούνταν.

Στην Κύπρο, η Πρωτομαγιά έχει άμεση σχέση με τους πρώτους κομμουνιστές. Αυτοί είναι που άρχισαν να μιλούν και να διαφεύγουν τους εργαζόμενους για τη σημασία της Πρωτομαγιάς και το μεγαλείο των ηρωομαρτύρων του Σικάγο. Με την ίδρυση των πρώτων συντεχνιών από το 1926-1941, η Κόκκινη Πρωτομαγιά πέρασε από τις Συντεχνίες. Μαζικές Πρωτομαγιάτικες Συγκεντρώσεις αρχίζουν να διοργανώνονται από την

ΠΣΕ, με την ίδρυσή της το 1941 και μετά από την ΠΕΟ, τιμώντας μαζί Ε/Κύπριοι και Τ/Κύπριοι, την Εργατική Πρωτομαγιά με κοινά αιτήματα και κοινά οράματα.

Στην πορεία του χρόνου η ΠΣΕ και μετά η ΠΕΟ ανδρώθηκε μες τους αγώνες και καταξιώθηκε στις συνειδησεις των εργαζομένων αφού οι μικρές και οι μεγάλες μάχες της απέδωσαν καρπούς που απολαμβάνει ο λαός μέχρι σήμερα. Ορόσημα στην δράση του ταξικού εργατικού κινήματος της ΠΣΕ ήταν η μεγάλη απεργία του 1941 με την οποία κερδήθηκε το **8ωρο** και η συγκλονιστική απεργία των κυβερνητικών εργατών της 1ης Μαρτίου 1944 που πήρε μορφή παλλαϊκής κινητοποίησης, με την οποία κατακτήθηκε η **ΑΤΑ** (Αυτόματη Τιμαριθμική Αναπροσαρμογή) οι αγώνες για αυξήσεις στους μισθούς, για 44ωρη εβδομαδιαία εργασία. Η αποικιακή τρομοκρατία ενάντια στην Αριστερά οδήγησε και στη δική των στελεχών της ΠΣΕ με την κατηγορία της «συννομίας προς ανατροπή του βρετανικού αποικιακού καθεστώτος στην Κύπρο» η οποία έγινε δεκτή από τους εργαζόμενους με τα αλληπάλληλα συλλαλητήρια, την συγκινητική ανταπόκριση στο κάλεσμα για οικονομική στήριξη ενώ η υπεράσπιση των 18 στελεχών μετατράπηκε σε μια μεγάλη αντιαποικιακή πολιτική μάχη, την οποία η ΠΣΕ και το ΑΚΕΛ οργάνωσαν και καθοδήγησαν μέχρι τέλους.

Η ΠΕΟ συνέχισε το έργο που άρχισε η ΠΣΕ στάθηκε επικεφαλής του κυπριακού συνδικαλιστικού κινήματος και έγινε εμπνευστής των αγώνων του. Το 1948 ηγείται των πιο σκληρών αγώνων της κυπριακής εργατικής τάξης, των μεγάλων απεργιών των μεταλλωρύχων, αμιαντωρύχων και οικοδόμων, που αγωνίζονταν για **αναγνώριση των συντεχνιών τους**, για αύξηση των μεροκαμάτων, για 44ωρο, για βελτίωση των συνθηκών εργασίας και για άλλα δικαιώματα. Πολλά στελέχη της ΠΕΟ και των συντεχνιών της φυλακίστηκαν και διώχθηκαν από την αγγλική αποικιακή κυβέρνηση για την δράση τους στους αγώνες του 1948.

Με πρωτοβουλία της ΠΕΟ από το 1946 αρχίζει ο αγώνας για **κοινωνικές ασφαλίσεις**. Το 1948 ιδρύεται το πρώτο ταμείο Συντεχνιακών Κοινωνικών Ασφαλίσεων και το πρώτο Συντεχνιακό Ιατρείο ενώ μετά από σκληρούς αγώνες το 1956 θεσπίζεται ο νόμος περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων και εφαρμόζεται από το 57. Η ΠΕΟ από την ίδρυση της βρίσκεται στην πρωτοπορία των κοινωνικο-οικονομικών αγώνων του κυπριακού λαού. Καθοριστική είναι η συμβολή της ΠΕΟ στους **αγώνες των εργαζομένων γυναικών για ίση αμοιβή για εργασία ί-**

σης αξίας, για ισότητα στη μεταχείριση στις προσλήψεις, προαγωγές, επαγγελματική κατάρτιση και ανέλιξη, για άδεια και επίδομα μητρότητας, βοήθημα τοκετού, γονική άδεια κ.α.

Η ΠΕΟ ως η συντεχνία της κυπριακής εργατικής τάξης είχε ανέκαθεν στις γραμμές της και Τουρκοκύπριους. Πριν ακόμα ιδρυθούν οι Συντεχνίες έγιναν πολλοί αγώνες από Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους εργάτες που καθοδηγούνταν από κοινές απεργιακές επιτροπές που εκλέγονταν σε κοινές απεργιακές συγκεντρώσεις. Ακόμα και την περίοδο του ένοπλου αγώνα της ΕΟΚΑ κατά την οποία σημειώθηκε έξαρση του εθνικοσοβιετισμού στις δύο κοινότητες πέρα των 2.000 Τ/κ ήταν οργανωμένοι στην ΠΕΟ. Οι επιτυχίες των κοινωνικών αγώνων βασίστηκαν από μέγιστο της **ενότητας όλης της εργατικής τάξης**. Μετά από δεκαετίες διαχωρισμού, το άνοιγμα των οδοφραγμάτων το 2003 έδωσε την ευκαιρία κοινού εορτασμού της Πρωτομαγιάς 40 χρόνια μετά από τους Ε/κ και Τ/κ εργαζόμενους. Σήμερα εκατοντάδες Τ/κ που εργάζονται στις ελεύθερες περιοχές είναι οργανωμένοι στις συντεχνίες της ΠΕΟ, η οποία στέκεται ανάχωμα σε προσπάθειες να καταστούν οι Τ/κ φτηνό και αναλώσιμο εργατικό δυναμικό.

Η μέρα των Εργαζομένων βρίσκει τις εργαζόμενες και τους εργαζόμενους σε πολλές χώρες του πλανήτη να μάχονται ενάντια στην Ιμπεριαλιστική Νέα Τάξη Πραγμάτων και στη νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση. Στους δρόμους του Παρισιού, φοιτητές και εργάτες, αντιτάσσονται στον νόμο που μετατρέπει τους νέους σε εμπορεύματα στα χέρια των εργοδοτών. Στις Βρυξέλλες, οι εργαζόμενοι όλης της Ευρώπης απορρίπτουν την αντεργατική οδηγία Bolkenstein. Σ' αυτούς τους αγώνες συντασσόμαστε κι εμείς, ενώνοντας τις φωνές μας με τις δυνάμεις της Αριστεράς και της προόδου στην Ευρώπη και στον κόσμο.

Η Πρωτομαγιά είναι μέρα τιμής στους εκατομμύρια αγωνιστές της εργατικής τάξης, είναι απεργία, αφετηρία νέων ταξικών αγώνων. Η εργατική τάξη της Κύπρου, κάτω από το λάβαρο της Πρωτομαγιάς, με επικεφαλής το ΑΚΕΛ και την ΠΕΟ, τα τελευταία 80 χρόνια, με μαζικές απεργίες και κινητοποιήσεις έχει πετύχει μεγάλες εργατικές και κοινωνικές κατακτήσεις. Η φετινή Πρωτομαγιά γιορτάζεται λίγες μόνο μέρες πριν από τις εκλογές για την ανάδειξη νέας Βουλής στην Κύπρο. Η Αριστερά δίνει κι εδώ τη μάχη της για να συνεχίσει να υπερασπίζεται τις κατακτήσεις των εργαζομένων και να διεκδικεί ακόμα περισσότερα για την Κύπρο και το λαό μας. Ο Μάης είναι ο μήνας των εργαζομένων. Η νίκη του ΑΚΕΛ το φετινό Μάη θα είναι νίκη για τους εργαζόμενους, νίκη για την Κύπρο.

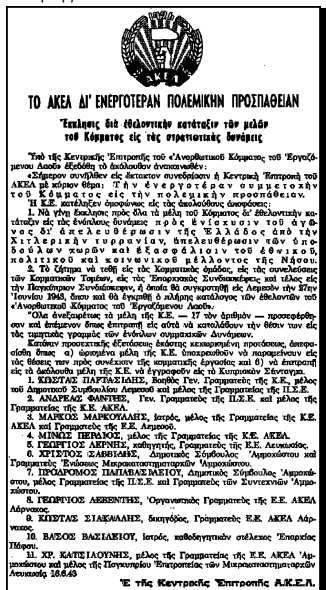
Μορφωτικό Γραφείο
Θέκλα Κυρίση
Πάντειο 2/20 έτος

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ 16ης ΙΟΥΝΙΟΥ 1943

Συμπληρώνονται φέτος 63 χρόνια από την ιστορική απόφαση της Κ.Ε. του ΑΚΕΛ να καλέσει τα καλέσει τα μέλη του να στρατευτούν εθελοντικά στο μεγάλο πόλεμο ενάντια στο χιτλεροφασισμό.

Η απόφαση της 16ης Ιουνίου 1943 ήταν το αποκορύφωμα μιας σειράς ενεργειών και πρωτοβουλιών που είχε αναλάβει το κόμμα των εργαζομένων στα χρόνια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Με την ιδρυτική διακήρυξη του τον Απρίλη του 1941 το ΑΚΕΛ αυτοπροσδιορίστηκε ως κόμμα «**Δημοκρατικό, Αντιφασιστικό, Αντιχιτλερικό**». Τοποθετήθηκε δηλαδή ξεκάθαρα στο αντιχιτλερικό στρατόπεδο και ανέλαβε όλες τις δυνάμεις στον αντιφασιστικό αγώνα. Δυο μόλις μήνες μετά την ίδρυσή του, το νέο κόμμα οργανώνει αντιφασιστικές επιτροπές σε όλη την Κύπρο. Το συνδικαλιστικό κίνημα της Αριστεράς ενσυνείδητα αποφεύγει απεργίες και άλλες ενέργειες που ήταν δυνατόν να παραβιάσουν την πολεμική προσπάθεια. Στις 30 του Μάη του 1942 το ΑΚΕΛ υποβάλλει υπόμνημα στην αποικιακή κυβέρνηση, στο οποίο αναπτύσσει τις εισηγήσεις του «για τη συμβολή του κυπριακού λαού στον αντιφασιστικό συμμαχικό πόλεμο». Στη συνέχεια θα ριζεί το σύνθημα **για μια μέρα δουλειάς για την άμυνα της Κύπρου** και καλεί τους εργαζομένους και ολόκληρο το λαό να προσφέρουν χωρίς πληρωμή μια μέρα δουλειάς για την άμυνα της πατρίδας μας. Η έκκληση αυτή έγινε αποδεκτή μαζικά και με ενθουσιασμό.

Η απόφαση της 16ης του Ιουνίου 1943 ήρθε ως επιστέγασμα όλων των πιο πάνω ενεργειών. Δεν είναι καθόλου τυχαίο το γεγονός ότι η απόφαση της 16ης του Ιουνίου στεγιάστηκε κάτω από τον τίτλο για «ενεργότερη συμμετοχή του Κόμματος στην πολεμική προσπάθεια». Στις 16 Ιουνίου 1943, λοιπόν, δόθηκε στη δημοσιότητα η ανακοίνωση της Κ.Ε. του ΑΚΕΛ.

ματικών υποχρεώσεων. Στις 27 του Ιουνίου πραγματοποιήθηκε παγκύπρια συνδιάσκεψη του Κόμματος η οποία σε μια πανηγυρική, αντιφασιστική ατμόσφαιρα ενέκρινε τους περίπου χίλιους εθελοντές του ΑΚΕΛ. Την ίδια μέρα όλοι μαζί, **με επικεφαλής τα 11 μέλη της Κ.Ε. βάθισαν στο στρατόπεδο των Πολεμιδίων όπου τελικά έγιναν δεκτοί για να καταταχθούν γύρω στους 800 Ακελιστές.**

Το παράδειγμα των ΑΚΕΛιστών προκάλεσε ένα γενικότερο ενθουσιασμό ανάμεσα στον κυπριακό λαό ως αποτέλεσμα του οποίου ήταν να πυκνώσουν ακόμα περισσότερο οι γραμμές των εθελοντών κυπρίων μαχητών. Ο ίδιος ο Τοποτηρητής του αρχιεπισκοπικού θρόνου Λεόντιος σε μια ι-

Κύπριοι εθελοντές κάτω από μία πρόχειρη σημαία για την απόφαση του ΑΚΕΛ της 16ης Ιουνίου 1943.

διαίτερα τολμηρή ενέργεια για την εποχή, ευλογεί τους νεοσύλλεκτους κομμουνιστές και συχαίρει το ΑΚΕΛ για την απόφασή του.

Η μαζική ένταξη στις βρετανικές δυνάμεις των 800 εθελοντών του ΑΚΕΛ και η συμμετοχή τους μαζί με τους χιλιάδες άλλους Κύπριους στις διάφορες μάχες κατά του φασισμού είναι μια στάση καθοριστική για το πώς το νέο αυτό κόμμα αντιμετώπιζε το χρέος προς την πατρίδα και την αθροιστικά γενικότερα.

Ο Μιχάλης Πουμπουρης στο βιβλίο του «Λαβωμένη προσφορά» περιγράφει: Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος και η παρουσία των ΑΚΕΛιστών εθελοντών λειτούργησαν ως ένα μεγάλο σχολείο της ζωής, από το οποίο αποφώτισαν με άριστα χιλιάδες Κύπριοι. Επιστρέφοντας στην Κύπρο είναι πλέον συνειδητοί μαχητές των ιδανικών της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της κοινωνικής δικαιοσύνης. Αισθάνονται πως οι θυσίες οι δικές τους και πολύ περισσότερο των συναγωνιστών τους, που έπεσαν στα πεδία των μαχών ή έχασαν τη ζωή τους στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, μόνο τότε θα δικαιωθούν όταν ελευθερωθεί και η δική τους ιδιαίτερη πατρίδα. Αισθάνονται το χρέος να συνεχίσουν τον αγώνα για τον απλό άνθρωπο από τα μετερίζια της πάλης για κοινωνική δικαιοσύνη. Για τούτο και **με την επιστροφή τους πυκνώνουν τις γραμμές της Αριστεράς**, γίνονται μαχητές της δημοκρατίας και παλεύουν για την ελευθερία της Κύπρου. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι η δεκαετία που ακολούθησε το τέλος του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου είναι δεκαετία ανάπτυξης του αντιποικιακού αγώνα στον τόπο μας και όξυνσης της πάλης για δημοκρατικά δικαιώματα και κοινωνική δικαιοσύνη.

Συμπερασματικά μπορούμε να διαπιστώσουμε με βεβαιότητα ότι το ΑΚΕΛ στέλλοντας τους δικούς του εθελοντές στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο συνέβα-

λε όχι μόνο στην συντριβή του χιτλεροφασισμού, αλλά και στην προετοιμασία μιας στρατιάς αγωνιστών για τη λευτεριά, τη δημοκρατία και την κοινωνική πρόοδο.

Το κεφάλαιο της 16ης του Ιουνίου 1943 ολοκληρώθηκε με τον εξ ίσου σημαντικό **αγώνα για την αποστράτευση**. Η άρνηση των αποικιοκρατών να αποστρατεύσουν τους Κύπριους εθελοντές μετά το τέλος του πολέμου και τα σχέδια τους να τους χρησιμοποιήσουν ως δύναμη καταστολής ενάντια σε αντιποικιακά κινήματα άλλων λαών, συνάντησε τη σθεναρή αντίσταση των ΑΚΕΛιστών και πάλιν τέθηκαν επικεφαλής της πάλης για αποστράτευση. Εκατοντάδες Κύπριοι στρατιώτες που πρωτοστάτησαν στον αγώνα για την αποστράτευση απομνημόθηκαν στον «κόκκινο λόχο», όπως τον ονόμαζαν οι Βρετανοί, και κλείστηκαν σε φοβερά στρατόπεδα συγκέντρωσης στην Αίγυπτο και αλλού στην Μέση Ανατολή. Ο Τάκης Κυθραιώτης θυσιάσε τη ζωή του σε τούτον τον αγώνα. Τελικά κάτω από την πίεση των στρατευμένων αλλά και του λαού, οι Βρετανοί αναγκάστηκαν να προχωρήσουν στην αποστράτευση των κυπρίων εθελοντών.

Οι ΑΚΕΛιστές τίμησαν το όνομα της πατρίδας και του Κόμματος τους όπου και αν κλήθηκαν να υπηρέτησουν. Είτε στην άμυνα της Κύπρου, είτε στα πεδία των μαχών στην Ευρώπη, την Μ. Ανατολή και την Β. Αφρική. Υπήρξαν με θάρρος, με αυταπάρνηση, με αίσθημα ευθύνης και χωρίς κανένα εγωιστικό υπολογισμό. Πολλοί έδωσαν και την υπέρτατη θυσία σ' αυτόν τον υπέροχο αγώνα ενάντια στον χιτλεροφασισμό για την ελευθερία των λαών. Στην Ελλάδα, στην Πράγα, στο Ελ Αλαμίν, στο Μπρουξ της Γερμανίας, στο Κασσίνο της Ιταλίας, στην Αγγλία, συνολικά σε 15 χώρες βρίσκονται οι τάφοι των Κυπρίων αγωνιστών του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Κυπρίων, **Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων που πολέμησαν και έπεσαν στα πεδία των μαχών πλάι πλάι για τα ίδια ιδανικά.**

Οι ΑΚΕΛιστές ήταν ανάμεσα στους πρώτους που παρσημοφορήθηκαν για την συμμετοχή τους στον πόλεμο. Και ήταν από τους πρώτους που με τιμή και αξιοπρέπεια **επέστρεψαν αυτά τα παράσημα όταν η αποικιακή δύναμη αρνήθηκε να εκπληρώσει τις υποσχέσεις της.**

Αξιολογώντας τη συμβολή του ΑΚΕΛ και των ΑΚΕΛιστών στο Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, πρέπει να τη δούμε και υπό το πρίσμα της γενικότερης συμβολής των Κομμουνιστικών και Εργατικών Κομμάτων στην αντιφασιστική πάλη. Χωρίς να υποτιμούμε την συμμετοχή καμιάς πολιτικής δύναμης, πρέπει να υπογραμμίσουμε την ιστορική πραγματικότητα ότι οι κομμουνιστές σε όλες τις χώρες διαδραμάτισαν πρωτοπορικό ρόλο στα αντιφασιστικά κινήματα και στην Αντίσταση κατά της φασιστικής κατοχής. Όλες οι συμμαχικές χώρες συνέβαλαν βεβαίως αποφασιστικά στην συντριβή του χιτλεροφασισμού. Αναντίληχτα όμως χωρίς τις μάχες της Μόσχας, του Λένινγκραντ, και του Κουρσκ, μα ιδιαίτερα

χωρίς τον αθλο του Στάλινγκραντ η ανθρωπότητα θα βυθιζόταν σε μια καινούργια εποχή βαρβαρότητας και σκοταδισμού. Αυτή η αλήθεια που πρέπει να λέγεται δεν μπορεί να αμαυρωθεί λόγω της διάλυσης της Σοβιετικής Ένωσης. Ο ρόλος του Κόκκινου Στρατού και της Σοβιετικής Ένωσης ήταν καθοριστικός για τη συντριβή του φασιστικού τέρατος.

Δυστυχώς η συμβολή του ΑΚΕΛ στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο παρασιωπάται και υποβιβάζεται εσκεμμένα. Οι πληροφορίες που δίνουν είναι πολλές φορές παραπλανητικές και δεν καλλιεργούν τη σωστή και αντικειμενική συνείδηση των ιδανικών της αντιφασιστικής νίκης. Αγνοούνται και διαγράφονται από την Ιστορία γεγονότα ύψιστης πολιτικής σημασίας και δεν είναι λίγες οι φορές που αντιμετωπίσθηκε με διάθεση ειρωνείας και υποβάθμισης η απόφαση της 16ης του Ιουνίου του ΑΚΕΛ. Ήταν μια παράλειψη το ότι η πολιτεία από της ανεξαρτησίας δεν τίμησε τους αντιφασιστές Κύπριους στρατιώτες, που κράτησαν ψηλά το λάβαρο της τιμής και του καθήκοντος σ' εκείνη τη δύσκολη περίοδο της πορείας της ανθρωπότητας, έστω και αν μετά από πρωτοβουλία του Παγκύπριου Συνδέσμου Πολεμιστών Β' Παγκόσμιου Πολέμου έγινε κάποιο μνημείο στη Λευκωσία μετά από δεκαετίες. Η σημερινή κυβέρνηση των δημοκρατικών δυνάμεων του τόπου έπραξε αυτό που ήταν οφειλόμενο εδώ και δεκαετίες και προχώρησε στην **επίσημη παρασημοφόρηση των Κυπρίων αγωνιστών του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.**

Ετσι, σήμερα η εικόνα του ιστορικού γίγνεσθαι παρουσιάζεται εξαρθρωμένη, ανεπαρκής και ακρωτηριασμένη, έρμαιο στα χέρια κάποιων ύποπτων πολιτικών σκοπιμοτήτων. Είναι ανάγκη να συνειδητοποιηθεί έστω και τώρα από την κάθε υπεύθυνη πολιτική δύναμη του τόπου, από τα ξεχωριστά άτομα και κυρίως από την Πολιτεία, η ανάγκη να φωτισθεί πολύπλευρα και επιστημονικά η περίοδος εκείνη της συμβολής του κυπριακού λαού στον αντιφασιστικό - αντιναζιστικό πόλεμο, χωρίς παρωπίδες, με βάση την πραγματική ροή της Ιστορίας και των ιστορικών γεγονότων.

Αυτό, πιστεύουμε, είναι ένα ώριμο αίτημα των καιρών, που πρέπει να αντιμετωπισθεί με σοβαρότητα και ευθύνη, γιατί στόχος πρέπει να είναι όπως μέσο από τα αντιφασιστικά διδάγματα ο κάθε πολίτης και κύρια η νεολαία, εξοπλίζεται συνειδητά για **μία πραγματική δημοκρατία και με ενισχυμένα τα κριτήρια της ιστορικής μνήμης.** Αυτό το καθήκον γίνεται στις μέρες μας πολύ πιο επιτακτικό, γιατί ακόμα υφίσταται πρόβλημα ιστορικής παραχάραξης τόσο της σύγχρονης κυπριακής ιστορίας όσο και της παγκόσμιας ιστορίας του 20ου αιώνα. Το θέμα συνεπώς της αντιφασιστικής νίκης και των διδαγμάτων που απορρέουν από αυτήν είναι και σήμερα επίκαιρο.

Μορφωτικό Γραφείο
Ανδρούλλα Ττίκκου
Πάντειο / 3ο έτος

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ:

η φωνή των Λαών

Η Ομάδα της Ενωμένης Ευρωπαϊκής Αριστεράς / Βορειοευρωπαϊκής Πράσινης Αριστεράς (ΕΕΑ/ΒΠΑ - GUE/NGL) είναι η πολιτική δύναμη στο Ευρωκοινοβούλιο που εκφράζει τις ριζοσπαστικές δυνάμεις της Αριστεράς των χωρών της Ε.Ε. Απαρτίζεται από πολιτικά κόμματα που κινούνται στον προοδευτικό χώρο – κομμουνιστικά, εργατικά, αριστερά, κινήματα με συγκεκριμένο αντικείμενο δράσης, οικολογικά, γυναικεία, αντιρατσιστικά, διεθνούς αλληλεγγύης και αντιπολεμικά, αλλά και από ανεξάρτητους ευρωβουλευτές.

Η ευρωομάδα της Αριστεράς είναι εκ των πραγμάτων και από πολλές απόψεις μοναδική από όλες τις άλλες πολιτικές ομάδες του Ευρωκοινοβουλίου.

Πρώτον, διότι οι συνιστώσες της χαρακτηρίζονται από πολυμορφία και διαφορετικότητα για σειρά ζητημάτων αλλά ταυτόχρονα καταφέρνει να αποδίδει σεβασμό στις διαφορές και να αναζητά ομοιότητες. Αν και χαρακτηρίζεται από τη διαφορετικότητα ως προς την ιστορία, την πολιτική κουλτούρα, τις προτεραιότητες και φυσικά τη γλώσσα του κάθε κόμματος, η ομάδα δεν οδηγήθηκε στην ασυνεννοησία και στην κακοφωνία. Αυτό επιτυγχάνεται με τον ελεύθερο και διαφανή διάλογο πάνω σε όλα τα θέματα στην ημερήσια διάταξη. Επομένως οι συγκλίσεις που προκύπτουν ανάμεσα στις συνιστώσες της ομάδας δεν είναι ψευδείς.

Δεύτερο, εκφράζει στο Ευρωκοινοβούλιο το αίτημα των ευρωπαϊκών λαών για ένα εναλλακτικό σχέδιο – την Ευρώπη που θέλουμε – λαμβάνοντας ενεργά μέρος στις αναρίθμητες άμεσες καθημερινές μάχες στην Ευρώπη που έχουμε και σε κάθε χώρα-μέλος ξεχωριστά

Τρίτο να δημιουργεί συμμαχίες με τους κοινωνικούς φορείς ξεκινώντας από την πεποίθηση ότι για να αλλάξουμε πραγματικά την Ευρώπη, τα κοινωνικά κινήματα είναι πρωταρχικής σημασίας. Η συσπείρωση κινήματων γύρω από τη δράση και το όραμα της ευρωομάδας της Αριστεράς είναι αυτή που θα διαμορφώσει το ρεύμα εκείνο ανάμεσα στους λαούς που θα είναι ικανό για αλλαγές, εξεγερσεις και ανατροπές στην Ευρώπη.

Στη βάση αυτού του άξονα επιτυγχάνεται η συνεργασία όλων εκείνων που θέλουν πραγματικά ουσιαστικές και ριζικές αλλαγές στα θεμέλια της σημερινής Ευρώπης σαν μια καθαρά συνειδητή στρατηγική επιλογή.

Στο Ευρωκοινοβούλιο δραστηριοποιούνται ακόμα η ομάδα της συντηρητικής δεξιάς του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος, η ομάδα των Σοσιαλδημοκρατών, η ομάδα των Φιλελευθέρων Δημοκρατών, οι Πράσινοι, η ακροδεξιά ένωση για την Ευρώπη των Εθνών, η ομάδα της Δημοκρατίας και της Διαφοράς αλλά και ανεξάρτητοι ευρωβουλευτές.

Από το 1996 το ΑΚΕΛ συμμετέχει στην ευρωομάδα της Αριστεράς, ενώ από το 2004 συμμετέχουν στη ΕΕΑ/ΒΠΑ και οι δύο ευρωβουλευτές του ΑΚΕΛ Αριστερά-Νέες Δυνάμεις, ο Κυριάκος Τριανταφυλλίδης και ο Αδάμος Αδάμου. Ο Κυριάκος Τριανταφυλλίδης συμμετέ-

χει στις επιτροπές που ασχολούνται με θέματα πολιτικών ελευθεριών, δικαιούσης, εσωτερικών υποθέσεων, περιφερειακής ανάπτυξης, κοινοτικών δημοσιονομικών αλλά και στη Μικτή Επιτροπή ΕΕ-Τουρκίας. Ο Αδάμος Αδάμου είναι Πρόεδρος της επιτροπής ΕΕ-Παλαιστινιακής αρχής και μέλος στην επιτροπή πολιτισμού και παιδείας και στην επιτροπή δημόσιας υγείας και ασφάλειας των τροφίμων.

Η ευρωομάδα της Αριστεράς παρά τη διαφορετικότητα που τη χαρακτηρίζει συσπειρώνει όλες τις δυνάμεις εκείνες που βρίσκονται επικεφαλής του αγώνα για θεμελιακές αλλαγές στην Ευρώπη, που έχουν όραμα την Ευρώπη των λαών και του σοσιαλισμού. Είναι οι ίδιες δυνάμεις όμως που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή για τα άμεσα αιτήματα των ευρωπαϊκών λαών αλλά και στις μάχες για τα τρέχοντα ζητήματα και τα καθημερινά προβλήματα της Ε.Ε., της σημερινής Ευρώπης.

Της Ευρώπης του χρήματος και των βιομηχάνων, της ελεύθερης αγοράς και της ανταγωνιστικότητας, της Ευρώπης που είναι δεμένη στο αμερικανονατοϊκό όραμα, της αστυνομικροκρατούμενης Ευρώπης που μετατρέπει όλους τους πολίτες της σε υποψήφιους τρομοκράτες γι' αυτό τους παρακολουθεί νυχθημερόν μέσω δορυφόρου, που καταπατά τα ανθρώπινα δικαιώματα, που εγκρίνει οδηγίες τύπου Bolkenstein, και όπως αυτή για τα λιμάνια. Της Ευρώπης που ανέχεται το ρατσισμό, τη ξενοφοβία και την άνοδο του νεοφασισμού. Της Ευρώπης που επιτρέπει στην Τουρκία – το κακομαθημένο παιδί των ιμπεριαλιστών – να έχει υπό κατοχή ένα κράτος-μέλος της και από πάνω να εξαγγελίζεται αρχές και αξίες.

Η Ομάδα της Αριστεράς είναι ο πιο συνεπής και σταθερός σύμμαχος μας στον αγώνα για την άρση της κατοχής και της διχοτόμησης της Κύπρου. Αναγνωρίζει και στηρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία, απορρίπτει κάθε προσπάθεια αναβάθμισης του ψευδοκράτους και παγίωσης κατοχικών τετελεσμένων και

στηρίζει τον αντικατοχικό αγώνα του λαού μας για επανένωση της Κύπρου, για Ε/κ και Τ/κ. Οι θέσεις της ομάδας για το κυπριακό είναι αυτές όχι μόνο λόγω του κύρους και της εκτίμησης που χαιρεί το ΑΚΕΛ από τα ευρωπαϊκά αριστερά κόμματα αλλά κυρίως λόγω του ότι η Αριστερά διαμορφώνει θέσεις αρχών στη βάση του διεθνούς δικαίου.

«Το παρελθόν ανήκει στους αυτοκράτορες. Λέγεται Βαρβαρότητα. Το μέλλον ανήκει στους λαούς και λέγεται Ανθρωπότητα»
Βίκτωρ Ουγκό

αγαθά και τις δημόσιες υπηρεσίες στο πλαίσιο μιας γενικότερης πολιτικής να τεθεί σε εντελώς διαφορετική βάση ο τρόπος λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, απορρίπτοντας τη συνέχεια της «οικονομίας της ανοικτής αγοράς και του ελεύθερου ανταγωνισμού». Τα κομμουνιστικά, εργατικά και αριστερά κόμματα της ομάδας καταψήφισαν την Ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη στο Ευρωκοινοβούλιο, την οδηγία Μπόλκενσταϊν, το ευρωφακέλωμα, την οδηγία για τα λιμάνια και αντιτίθενται σθεναρά στις νεοφιλελεύθερες κατευθύνσεις της Στρατηγικής της Λισσαβόνας.

«Μπορούμε να επικαλούμαστε τα ανθρώπινα δικαιώματα, ενόσω υποστηρίζουμε αποκλειστικά τους νόμους της αγοράς στην οικονομία μας, στην κοινωνία μας και επομένως στην δημοκρατία μας ;» είναι το ερώτημα που θέτει η Αριστερά της Ευρώπης τόσο προς τους ηγετικούς κύκλους των Βρυξελλών αλλά κυρίως προς τους λαούς της Ευρώπης.

Όμως η Αριστερά, δεν μένει στην καταγγελία του νεοφιλελευθερισμού και στην καταψήφιση των πολιτικών του. Εισηγήθηκε την αναγνώριση νέων δικαιωμάτων που θα διευκολύνουν και θα αναβαθμίσουν τη συμμετοχή των κοινωνικών φορέων στη διαμόρφωση των ευρωπαϊκών πολιτικών, πράγμα το οποίο έχει ο στόχο το τερματισμό της δομημένης «εκ των άνω» κοινότητας. Διαμορφώνει ευρύτερες συμμαχίες και δημιουργεί τους όρους για την αντιπίεση των λαών με μια συνολική πρόταση για το μέλλον της Ευρώπης.

Μέσω της παρέμβασης της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο η ΕΕΑ αγωνίζεται για την αναθεώρηση της διεθνούς ασφάλειας, καταργώντας έτσι τον πόλεμο ως μέσο διεθνήτσης των διαφορών, ασκώντας πιέσεις για τον αποπλισμό των κρατών τοποθετώντας πάνω από όλα τους λαούς και τις αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών που έχουν διακηρυχθεί στο όνομα τους. Η ομάδα έχει στο επίκεντρο της δράσης της το περιβαλλοντικό ζήτημα με εξειδικευμένες πολιτικές όπως για την υδατική πολιτική, την απαγόρευση των γενετικά τροποποιημένων τροφίμων, την ένταξη περιβαλλοντικών όρων σε κάθε κοινοτική πολιτική και την εφαρμογή του πρωτοκόλλου του Κιότο.

Η ομάδα της Αριστεράς πέραν της κοινοβουλευτικής της δραστηριότητας είναι ένας σημαντικότερος πολιτικός φορέας στον ευρωπαϊκό χώρο που μπορεί να πρωταγωνιστήσει στους αγώνες των λαών για την Ευρώπη της ειρήνης και του σοσιαλισμού. Αυτή είναι η ευρωομάδα της Αριστεράς, αυτή είναι η άλλη φωνή στην Ευρώπη. Η ΕΕΑ/ΒΠΑ ενισχύεται δυναμώνοντας σε κάθε χώρα τα ριζοσπαστικά κόμματα που την απαρτίζουν. Αυτή τη φωνή δυναμώνουμε και στις 21 του Μάη στην Κύπρο. Το ΑΚΕΛ!

Γραφείο Τύπου
Μάριος Λοϊζίδης
Μαθηματικό / Το έτος

Η ΕΕΑ/ΒΠΑ είναι η δύναμη της ειρήνης και της διεθνούς αλληλεγγύης στην Ευρώπη. Καταδικάσε με σθένος τις αμερικανονατοϊκές επιδρομές στη Γιουγκοσλαβία, στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν, την επιβολή του ΝΑΤΟ στην άμυνα και τις στρατηγικές κατευθύνσεις της κοινότητας. Αντίθετα, η ομάδα με τη δράση της μέσα στο Ευρωκοινοβούλιο πέτυχε πολλές φορές τη λήψη θετικών αποφάσεων για τα συμφέροντα των λαών της Ευρώπης ή και άλλων περιοχών του πλανήτη, όπως η πρόωση πολιτικών για τις χώρες της Αφρικής που να σπάσουν τους νεοαποικιακούς δεσμούς και να ενδυναμώνουν την μάχη κατά της φτώχειας, των ασθενειών και των ένοπλων συγκρούσεων, η στήριξη του Ανατολικού Τιμόρ για την ελευθερία του, η καταδίκη της λειτουργίας του κολαστηρίου-φυλακής του Γουαντανάμο από τις ΗΠΑ, η αλληλεγγύη στις επαναστατικές διαδικασίες που συντελούνται στις χώρες της Λατινικής Αμερικής και η σταθερή συμπαράσταση στον αγώνα της Παλαιστίνης.

Η ευρωομάδα της Αριστεράς ήταν η πολιτική δύναμη που πίεσε μέχρι τέλους της ΗΠΑ και την CIA να ομολογήσουν στον κόσμο την ύπαρξη του κατασκοπευτικού συστήματος Echelon με το οποίο συστηματοποιήματα και οργανωμένα παρακολουθούνται άτομα, κινήματα, κράτη και κυβερνήσεις.

Μίλησε ακόμα για την εξασφάλιση εργασίας και εκπαίδευσης για όλους και για όλες τους πολίτες, εισηγήθηκε εξασφάλιση δικαιωμάτων πρόσβασης στα δημόσια

ΓΑΛΛΙΑ

ΦΟΙΤΗΤΕΣ – ΕΡΓΑΤΙΑ, ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΚΑΙ ΜΙΑ ΓΡΟΘΙΑ

Ο αντιλαϊκός και αντιδημοκρατικός νόμος της κυβέρνησης της Γαλλίας, γνωστός και ως «Συμβόλαιο Πρώτης Απασχόλησης» έχει πλέον αποσυρθεί από τη γαλλική κυβέρνηση. Οι μαζικότερες κινητοποιήσεις του γαλλικού λαού, μαθητές – φοιτητές, εργατιά με μια φωνή και μια γροθιά αντιστάθηκαν και στάθηκαν ανάγωμα σε άλλη μια έκφραση των νεοφιλελεύθερων πολιτικών που προωθούνται από τους συντηρητικούς κύκλους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, των οποίων απώτερος στόχος και αποτέλεσμα είναι η εκμετάλλευση και η θυματοποίηση των νέων ανθρώπων.

Το ΣΠΕ προβλέπει ότι οι επιχειρήσεις που απασχολούν περισσότερους από 20 εργαζόμενους αποκοτούν το δικαίωμα να απολύουν τους νέους κάτω των 26 ετών, την πρώτη διετία από την πρόσληψή τους χωρίς αιτιολογία (άρα και χωρίς δικαίωμα νομικής αμφισβήτησης της απόλυσης) και χωρίς αποζημίωση. Ο εργοδότης επιλέγει αν θα αξιοποιήσει το ΣΠΕ ή αν θα απολυθείσει τη συλλογική σύμβαση εργασίας. Για όσους απολυθούν με τον τρόπο αυτό, προβλέπεται επίδομα ανεργίας ύψους 450 ευρώ για δύο μόνο μήνες (ενώ ο κατώτατος μισθός στη Γαλλία είναι 1100 ευρώ). Υπάρχει επίσης η δυνατότητα ο συγκεκριμένος εργαζόμενος να επαναστραφεί μετά την πάροδο τριών μηνών αλλά και να αναπαυλθεί.

Στο περιθώριο του νομοσχεδίου, υποθετείται σειρά μέτρων για τη βελτίωση της κατάστασης στα γκέτο των μεταναστών που εξεργάγησαν τον περασμένο Νοέμβριο. Προβλέπεται ότι η επαγγελματική μαθητεία μπορεί να αρχίζει στα 14 χρόνια με πρόσχημα τη διευκόλυνση της εξεύρεσης εργασίας. Το μέτρο όμως αυτό μειώνει κατά 2 χρόνια την υποχρεωτική εκπαίδευση και οδηγεί στην ερήμωση των σχολείων σ' αυτές τις συνοικίες και την κοινωνική περιθωριοποίηση των νέων που ζουν στα γκέτο. Επιπλέον προβλέπονται οικονομικές κυρώσεις σε βάρος των οικογενειών των παιδιών που παρουσιάζουν «αντικοινωνική συμπεριφορά». Η γαλλική κυβέρνηση προσπάθησε επισταμένα να ρίξει την ευθύνη της έκρηξης τον Νοέμβριο στις «οικογένειες που δεν ελέγχουν τα παιδιά τους» και τώρα με το νόμο αυτό προβλέπει τη αποκοπή των επιδομάτων που λαμβάνουν οι οικονομικά ασθενέστερες οικογένειες παρά το γεγονός ότι το 50% αυτών ζουν αποκλειστικά με τα επιδόματα αυτά.

Με την κατάθεση του ΣΠΕ το φοιτητικό κίνημα της Γαλλίας βρέθηκε μαχητικό και δυνατό στην πρωτοπορία του αγώνα για την απόσυρσή του. Δεκάδες πανεπιστήμια καταλήφθηκαν από τους φοιτητές και οι δρόμοι των μικρών και μεγάλων πόλεων όλης της Γαλλίας σείονταν από τις φωνές των φοιτητών και των μαθητών. Το πανεθνικό φοιτητικό συντονιστικό με τη συμμετοχή πάνω από 500 αντιπροσώπων των γενικών συνελεύσεων των υπό κατάληψη πανεπιστημίων αποφάσισε ανέκδοτο αγώνα μέχρι την απόσυρσή του νομοσχεδίου και κάλεσε τα συνδικάτα και τους εργαζόμενους να συμμεταραχθούν με τη νεολαία.

Στις αλληλέγγυες γενικές απεργίες ενάντια στη δεξιά κυβέρνηση της Γαλλίας και ενάντια στο νόμο για το Συμβόλαιο

Πρώτης Απασχόλησης-ΣΠΑ, πάνω σε τρία εκατομμύρια διαδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους σε πάνω από 160 πόλεις της Γαλλίας. Ταυτόχρονα η χώρα παρέλυε από την απεργία τόσο στο δημόσιο (αερομεταφορές, σιδηρόδρομοι, μετρό, τηλεπικοινωνίες, τράπεζες) όσο και στον ιδιωτικό τομέα σε πάνω από 1000 επιχειρήσεις αυτοκινητοβιομηχανίας, σε ναυπηγεία και πολυκαταστήματα. Η δημοτικότητα του Γάλλου πρωθυπουργού Ντε Βιλπέν καταποντίστηκε και συντριπτική πλειοψηφία της γαλλικής κοινής γνώμης δήλωνε την υποστήριξη της στο κίνημα ενάντια στο ΣΠΑ με ιδιαίτερα ψηλά ποσοστά ανάμεσα στους εργαζόμενους, στους υπάλληλους και στους νέους κάτω των τριάντα.

«Απορροσάμενοι στη νέα πραγματικότητα», «συντηρητικοί», «ανάλγητοι απέναντι στα προβλήματα» ήταν μερικοί από τους χαρακτηρισμούς που εισέπραξαν από τα κυρίαρχα ΜΜΕ αλλά και από τους αξιωματούχους της Γαλλίας και της ΕΕ, οι Γάλλοι διαδηλωτές που συγκλόνισαν τη χώρα τους για περισσότερο από δέκα εβδομάδες, επιμένοντας στο «παροχημένο» αίτημά τους για την απόσυρση του ΣΠΕ.

Οι φοιτητές εκάναν την αρχή και όπως έδειξαν τα πράγματα κάρτησαν μέχρι τέλους τις εξελεύσεις» αφού ακόμη και σήμερα μετά την απόσυρση του άρθρου, πολλές από τις οργανώσεις τους θέτουν σειρά αιτημάτων και ζητούν συνέχεια στις κινητοποιήσεις. Η αποφασιστικότητά τους, που παρέλυσε με κατάληψη τα πανεπιστήμια της χώρας και με αποκλεισμούς τις εθνικές οδοί, τους σιδηρόδρομους και τις λεωφόρους έφερε στο χορό και τα εργατικά συνδικάτα που δεν είχαν δείξει την ίδια μαχητικότητα από την αρχή. Η συμμετοχή της πλατιάς μάζας των εργαζομένων

στις διαδηλώσεις και στις απεργίες, ιδιαίτερα τις τελευταίες εβδομάδες, δηλαδή η αγωνιαστική ενότητα εργατικής τάξης και νεολαίας, οδήγησε στις ιστορικές αυτές στιγμές αφού επρόκειτο για τις **μαζικότερες διαδηλώσεις που έζησε η Γαλλία, τουλάχιστον τα τελευταία 40 χρόνια**. Ούτε τα επεισόδια που σημειώθηκαν αλλά ούτε και η άγρια αστυνομική βία κατάφεραν να φθίσουν το ογκούμενο νεο-λαϊστικό κίνημα.

Η ασφυκτική πίεση προς την γαλλική κυβέρνηση την οδήγησε στις 10 του Απριλίου στην υποχώρηση. Ο πρωθυπουργός Ντε Βιλπέν ανήγγειλε την απόφαση (ουσιαστικά του προέδρου Σιράκ) τονίζοντας ότι η

να αναστέλλει ή και να ανακόψει αντιλαϊκά μέτρα!

Ο γαλλικός λαός όμως θα πρέπει να δείξει επαγρύπνηση. Οι Γάλλοι φοιτητές ανακρίνοντας ήδη ότι στα περισσότερα Πανεπιστήμια συνεχίζονται οι κατάληψεις και ότι θα πραγματοποιηθούν συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας ανά τη χώρα.

Η Προοδευτική τάσεται στο πλευρό των εκατοντάδων χιλιάδων νέων και εργαζομένων που αντιπαλεύουν αυτές τις αντιλαϊκές νομοθεσίες, οι οποίες όπως φαίνεται, έχουν αντίκρουσμα και σε επισημαστικούς κύκλους όπως στην Ελλάδα, όπου ο Σύνδεσμος Επιχειρηματιών και Βιομηχάνων επικαλέστηκε στοιχεία του γαλλικού μοντέλου. Καταδράζουμε τέτοιες προσπάθειες οι οποίες έχουν ως στόχο να εκμεταλλευτούν την εργατική δύναμη της νέας γενιάς για την αύξηση των κερδών των εταιριών και επιχειρήσεων σε βάρος των νέων ενήγγειλε την απόφαση (ουσιαστικά του προέδρου Σιράκ) τονίζοντας ότι η Προοδευτική για συμπαράσταση προς

Οι τωρινές κινητοποιήσεις των Γάλλων δεν μπορούν να συγκριθούν με το Μάη του 68 καθώς η σημερινή νεολαία δε διεκδικεί κάτι περισσότερο, αλλά το αυτονόητο δικαίωμά της σε ανθρώπινες συνθήκες εργασίας, το δικαίωμα της αξιοπρέπειας. Κι όμως, ο δρόμος της απεργίας έχει ήδη ανοίξει.

χώρα βρίσκεται σε κρίση και δεν υπάρχουν οι συνθήκες για την εφαρμογή του μέτρου. Το επίμαχο άρθρο αντικαταστάθηκε απευθείας από νέα νομοθετική πρόταση που παρουσιάστηκε, ήδη, στη Βουλή. Η πρόταση αυτή αποτρέπει, ουσιαστικά, επέκταση των μέτρων που ισχύουν μέχρι σήμερα, και έχουν υιοθετηθεί από τις προηγούμενες «σοσιαλιστικές» κυβερνήσεις. Η κυβέρνηση θα ενισχύει χρηματικά τους εργοδότες (!) για να προσλαμβάνουν νέους, 16-24 χρόνων, ανεκδικημένους ή χωρίς απολυτήριο ή που δεν έχουν ολοκληρώσει πανεπιστημιακές σπουδές, με χρίματα που εξουκομηθούν από την επιβολή νέων φόρων.

Επιτυχία της νεολαίστιχης και της εργατικής - λαϊκής πάλης της Γαλλίας αποτελεί η απόσυρση από την κυβέρνηση Βιλπέν του άρθρου 8 του σχετικού νόμου για την ανασφάλιστη εργασία των νέων. Δείχνει, ότι ο λαός έχει τη δύναμη

τους Γάλλους συμφοιτητές μας εγκρίθηκε με μεγάλη πλειοψηφία (με μόνες αγωνιτικές ψήφους αυτές της Πρωτοπορίας...).

Οι βδομάδες που πέρασαν στη Γαλλία είναι ιστορικές για πολλούς λόγους. Ίσως ο πιο σημαντικός και επιδοφόρος από αυτούς να είναι η διαδικασία συνειδητοποίησης που βίωσε η γαλλική νεολαία. Μια διαδικασία που είχε **αφετηρία το ηχηρό «όχι» στο ευρωσύνταγμα** με το δημοψήφισμα του περασμένου Μάη και εκδηλώθηκε ξεκάθαρα με τις πρόσφατες κινητοποιήσεις. Γιατί το επίμαχο άρθρο λειτουργήσει σαν σταγόνα που ξεχείλισε στο ποτήρι της αγανάκτησης σε μια γενιά που βλέπει το μέλλον της να υποσκάπτεται από τις επιλογές της γαλλικής κυβέρνησης. Επιλογές που δεν είναι καμπίτσια ή ιδιοουθυμίες της γαλλικής κυβέρνησης αλλά **επένδυση στις κατευθύνσεις της Στρατηγικής της Δισσοβόνας**, κατευθύνσεις βαθιά αντιλαϊκές και αντινεανικές που επιβάλλουν οι ηγετικοί κύκλοι της ΕΕ. **Γι' αυτό άλλωστε μας αφορούν όλους.**

Ομολογούμενους, οι τωρινές κινητοποιήσεις των Γάλλων δεν μπορούν να συγκριθούν με το Μάη του 68 καθώς η σημερινή νεολαία δε διεκδικεί κάτι περισσότερο, αλλά το αυτονόητο δικαίωμά της σε ανθρώπινες συνθήκες εργασίας, το δικαίωμα της αξιοπρέπειας. Κι όμως, ο δρόμος της απεργίας έχει ήδη ανοίξει. Τον χαράσσει η νεολαία, η εργατιά, η Αριστερά!

Γραφείο Τύπου
Κωνσταντίνος Παναγιώτου
Παιδαγωγικό/1ο έτος

« Η πιο όμορφη θάλασσα
είναι αυτή που δεν την
αρμενίσαμε ακόμα.

Το πιο όμορφο παιδί δε
μεγάλωσε ακόμα.

Τις πιο όμορφες μέρες
δεν τις ζήσαμε ακόμα.

Κι αχ ό,τι πιο όμορφο
θα 'θελα να σου πω
δε στο 'πα ακόμα...»

Ναζίμ Χικμέτ,
1902-1963

Τούρκος κομμουνιστής ποιητής, Ύμνησε με την ποίησή του τους αγώνες των λαών, την ελληνοτουρκική φιλία και μίλησε για την ανάγκη ενότητας όλου του κυπριακού λαού ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τη στρατοκρατία. Διώκτηκε και φυλακίστηκε από το φασιστικό κεμαλικό καθεστώς για τα πολιτικά του φρονήματα και τη δράση του.

ΣΚΑΛΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΑΪΟΣ

1 Μαΐου 1889:

Εξέγερση εργαζομένων στο Σικάγο πνίγεται στο αίμα και καθιερώνεται ο εορτασμός της εργατικής πρωτομαγιάς

1 Μαΐου 1909:

Γεννιέται ο ποιητής της Ρωμοσύνης, Γιάννης Ρίτσος

1 Μαΐου 1925:

Ο πρώτος εορτασμός της πρωτομαγιάς στην Κύπρο.

1 Μαΐου 1944:

200 Έλληνες πατριώτες εκτελούνται από τους Ναζί στην Καισαριανή.

2 Μαΐου 1519:

Πεθαίνει ο Λεονάρντο ντα Βίντσι, ζωγράφος, γλύπτης, επιστήμονας, εφευρέτης, οραματιστής.

2 Μαΐου 1945:

Η Σοβιετική Ένωση ανακοινώνει τη πτώση του Βερολίνου. Η κόκκινη σημαία με το σφυροδρέπανο κυματίζει στον ιστό του Ράιχσταγ.

3 Μαΐου 1963:

Ο μαύρος υπέρμαχος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων Μάρτιν Λούθερ Κινγκ αρχίζει την ιστορική του ομιλία «I have a dream».

4 Μαΐου 1994:

Ο ισραηλινός πρωθυ-

πουργός Γιτζάκ Ραμπιν και ο Παλαιστίνιος ηγέτης Γιασέρ Αραφάτ υπογράφουν τη συμφωνία με την οποία αναγνωρίζεται η αυτονομία των Παλαιστινίων στη Λωρίδα της Γάζας και στην Ιερουζαλή.

5 Μαΐου 1856:

Γεννιέται ο Καρλ Μαρξ

6 Μαΐου 1856:

Γεννιέται ο Σίγκμουντ Φρόιντ, γερμανοεβραϊός ψυχίατρος και ιδρυτής της ψυχανάλυσης.

7 Μαΐου 1999:

ΝΑΤΟϊκό αεροσκάφος βομβαρδίζει «κατά λάθος» την πρεσβεία της Κίνας στο Βελιγράδι, κατά τη διάρκεια των βομβαρδισμών της Γιουγκοσλαβίας, με αποτέλεσμα το θάνατο τριών ατόμων.

10 Μαΐου 1994:

Ο Νέλσον Μαντέλα ορκίζεται ο πρώτος μαύρος πρόεδρος της Νοτίου Αφρικής.

11 Μαΐου 1926:

Με διαταγή του δικτάτορα της Ελλάδας, Πάγκαλου, απαγορεύονται οι κοντές φούστες για τις γυναίκες. Η άκρη της φούστας πρέπει να απέχει 30 εκ. από το έδαφος.

11 Μαΐου 1981:

Πεθαίνει ο τζαμαϊκανός τραγουδιστής της ρέγ-ρε, Μπομπ Μάρλεϊ.

19 Μαΐου 1990:

Γεννιέται ο Χο Τσι Μινχ, ο κομμουνιστής ηγέτης του Βιετνάμ που ηγήθηκε του αγώνα ενάντια των Γάλλων αποικιοκρατών και των Αμερικάνων εισβολέων.

17 Μαΐου 1510:

Πεθαίνει ο ιταλός ζωγράφος της Αναγέννησης, Σάντρο Μποτιτσέλι.

22 Μαΐου 1963:

Δέχεται δολοφονική επίθεση στη Θεσσαλονίκη ο βουλευτής της ΕΔΑ Γρηγόρης Λαμπράκης και θα υποκύψει στα τραύματα πέντε μέρες αργότερα.

23 Μαΐου 1878:

Η Κύπρος προσαρτάται στην Αγγλία μετά από μυστική συμφωνία με την Τουρκία.

23 Μαΐου 1906:

Πεθαίνει ο Νορβηγός θεατρικός συγγραφέας Ερρίκος Ίψεν.

24 Μαΐου 1543:

Πεθαίνει ο Πολωνός αστρονόμος και μαθηματικός Κοπέρνικος, που εισήγησε τη θεωρία του ηλιοκεντρικού συστήματος.

28 Μαΐου 1871:

Συντρίβεται η Κομμούνια του Παρισιού

29 Μαΐου 1998:

Η γαλλική εθνοσυνέλευση αναγνωρίζει την γενοκτονία των Αρμενίων από τους Τούρκους το 1915, προκαλώντας τη λυσσαλέα αντίδραση της Άγκυρας.

30 Μαΐου 1941:

Δυο 19χρονοι φοιτητές, ο Μανώλης Γλέζος και ο Απόστολος Σάββας κατεβάζουν τον αγκυλωτό σταυρό από την Ακρόπολη και αναρτούν την ελληνική σημαία.

ΙΟΥΝΙΟΣ

3 Ιουνίου 1963:

Πεθαίνει στην εξορία ο Τούρκος κομμουνιστής ποιητής Ναζίμ Χικμέτ

14 Ιουνίου 1928:

Γεννιέται στην Αργεντινή ο μεγάλος επαναστάτης Ερνέστο Τσε Γκεβέρα

16 Ιουνίου 1943:

Απόφαση της Κ.Ε του ΑΚΕΛ για εθελοντική κατάταξη στο στρατό ενά-

ντια στο Χιτλεροφασισμό

16 Ιουνίου 1963:

Η Σοβιετική Βαλεντίνα Τερέσκοβα γίνεται η πρώτη γυναίκα που ταξιδεύει στο διάστημα.

17 Ιουνίου 1345:

Πεθαίνει ο Άρης Βελουχιώτης στα Τζουμέρκα.

18 Ιουνίου 1948:

Υιοθετείται από τον ΟΗΕ η Διεθνής Διακήρυξη για τα δικαιώματα του Ανθρώπου.

20 Ιουνίου 1949:

Γεννιέται στη Βάστα της Αρκαδίας ο τραγουδιστής Βασίλης Παπακωνσταντίνου.

22 Ιουνίου 1941:

Η χιτλερική Γερμανία επιτίθεται στη Σοβιετική Ένωση

22 Ιουνίου 1945:

Υπογράφεται το καταστατικό λειτουργίας του ΟΗΕ

28 Ιουνίου 1959:

Μεγαλειώδες Παγκύπριο Συλλαλητήριο για τη νομιμοποίηση του ΑΚΕΛ.

Γιατί ψηφίζουμε ΑΚΕΛ Αριστερά Νέες Δυνάμεις

Συμφοιτήτριες, συμφοιτητές,

Την 21η του Μάη καλούμαστε στις κάλπες για να αναδείξουμε τους εκπροσώπους μας στη νέα Βουλή των Αντιπροσώπων. Οι επερχόμενες βουλευτικές εκλογές όπως κάθε παρόμοια διαδικασία είναι ένα κορυφαίο πολιτικό γεγονός. Ένα γεγονός που καθορίζει τη σύνθεση του νομοθετικού σώματος, επιτρέπει την κατάθεση και σύγκριση ενώπιον του λαού των θέσεων των κομμάτων και καταγράφει την επιρροή τους μέσα στο λαό. Καθορίζει το συσχετισμό των πολιτικών δυνάμεων για την επόμενη πενταετία άρα και τις δυνατότητες άσκησης πολιτικής επιρροής στα πολιτικά και κοινωνικά πράγματα του τόπου.

Ο πολίτης με τη ψήφο του θα καθορίσει την πάρα πέρα πορεία του τόπου, αν δηλαδή θα ενισχύσουμε την προοπτική που ανοίξαμε το 2003 με τη νίκη στις προεδρικές εκλογές, ή θα κινδυνεύσει αυτή η κοινωνία να παλινοδρομήσει στα αδιέξοδα που γνωρίσαμε κατά τη δεκαετία της διακυβέρνησης του Συναγεαγμένου.

Το 20ο Συνέδριο του ΑΚΕΛ έθεσε στόχο όπως στις βουλευτικές εκλογές το ΑΚΕΛ Αριστερά Νέες Δυνάμεις διατηρήσει τον πρωταγωνιστικό του ρόλο με ψηλά ποσοστά, ως **η μεγαλύτερη πολιτική δύναμη του τόπου**. Η υλοποίηση αυτού του στόχου θα επιτρέψει στο ΑΚΕΛ Αριστερά Νέες Δυνάμεις να διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στα πολιτικο-κοινωνικά δρώμενα της Κύπρου, για το καλό της πατρίδας μας και της υπόθεσης της επανένωσης της, για το καλό των εργαζομένων και γενικά του λαού, Ε/κυπρίων, Τ/κυπρίων, Μαρωσιτών, Αρμενίων και Λατίνων.

Η Προοδευτική Κίνηση Κυπρίων Φοιτητών Αθήνας **καλεί τους φοιτητές** να τιμήσουν με τη ψήφο τους το ΑΚΕΛ Αριστερά Νέες Δυνάμεις και να του δώσουν εκείνη τη δύναμη που χρειάζεται ώστε να συνεχίσει να παλεύει για την Κύπρο, το λαό μας, τους απλούς ανθρώπους του μόχθου, τη νεολαία και τους φοιτητές.

Γιατί ψηφίζουμε ΑΚΕΛ Αριστερά Νέες Δυνάμεις;

- Γιατί το ΑΚΕΛ είναι εκείνη η πατριωτική δύναμη, που σε όλους τους αγώνες του λαού μας για ελευθερία, για δημοκρατία, για υπεράσπιση της ανεξαρτησίας της Κύπρου, για απαλλαγή από την κατοχή και επανένωση της πατρίδας μας βρέθηκε και βοιάζεται πάντα

στην **πρώτη γραμμή**. Οι θέσεις του δικαιώνονται συνεχώς από την ιστορία και τις εξελίξεις.

- Γιατί το ΑΚΕΛ είναι η δύναμη που διαχρονικά και με συνέπεια αντιμάχεται τον εθνικισμό-σοβινισμό, παλεύει για τη φιλία και τη συνεργασία Ε/κυπρίων και Τ/κυπρίων, έχει δώσει μεγάλες **θυσίες** σ' αυτό το μέτωπο πάλης, εισήγαγε και επέβαλε με τους αγώνες του

την πολιτική της επαναπροσέγγισης, στην οποία πάντα πρωτοπορεί.

- Γιατί το ΑΚΕΛ Αριστερά Νέες Δυνάμεις με τις θέσεις του στο Κυπριακό και την επαναπροσέγγιση συνιστά την πλέον **αξιοπιστη δύναμη** για την επίτευξη μιας σωστής, λειτουργικής και βιώσιμης λύσης του Κυπριακού το συντομότερο δυνατόν, που να απαλλάσσει την Κύπρο από την κατοχή και να επανένώνει την πατρίδα μας στα πλαίσια μιας δικαιοδικής, διζωνικής ομοσπονδίας.

- Γιατί το ΑΚΕΛ Αριστερά Νέες Δυνάμεις στάθηκε διαχρονικά και αταλάντευτα **σύμμαχος του φοιτητικού κινήματος** σε κάθε του αγώνα και σε κάθε του αίτημα. Το ΑΚΕΛ Αριστερά Νέες Δυνάμεις είναι το μοναδικό κόμμα που δεν βρέθηκε ποτέ απέναντι από τους φοιτητές αλλά αντίθετα κάθε αίτημα των φοιτητών αποτελεί και αίτημα του κόμματος της Αριστεράς. (κατάκτηση της φοιτητικής χορηγίας και της φοιτητικής ταυτότητας, αντίθεση στην παράταση του ορίου αφυπηρέτησης στο δημόσιο και στην εκπαίδευση, καταψήφιση του απαράδεκτου νομοσχεδίου για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, δημιουργία ειδικού ταμείου για τους άπορους φοιτητές, επέκταση της φοιτητικής

χορηγίας, κατάργηση των μεταπτυχιακών διδάκτρων στο Πανεπιστήμιο Κύπρου...)

- Γιατί το ΑΚΕΛ Αριστερά στέκεται **εμπόδιο στον νεοφιλελευθερισμό**, που στην Κύπρο εκφράζει και εκπροσωπεί κυρίως ο ΔΗΣΥ. Ο νεοφιλελευθερισμός επελαύνει κατά των συμφερόντων των εργαζομένων στην Ευρώπη και τον κόσμο, υποσκάπτοντας τα δικαιώματά τους και καταστρατηγώντας κατακτήσεις οι οποίες ετετεύχθησαν με πολύχρονους γεμάτους θυσίες αγώνες. Ο νεοφιλελευθερισμός υπηρετεί τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου σε βάρος των εργαζομένων, των μεσαίων στρωμάτων και του κράτους πρόνοιας.

- Γιατί το ΑΚΕΛ Αριστερά Νέες Δυνάμεις προσφέρει βήμα και **επαλήθεια αγώνα** σε προσωπικότητες και δυνάμεις του ευρύτερου δημοκρατικού χώρου συνεργαζόμενο μαζί τους με συνέπεια, σεβασμό και ειλικρίνεια.

- Γιατί το ΑΚΕΛ Αριστερά Νέες Δυνάμεις ως ένα σημαντικό και ζωντανό κομμάτι της ευρωπαϊκής και της παγκόσμιας Αριστεράς συμμετέχει ενεργά στους αγώνες της Αριστεράς ενάντια στον νεοφιλελευθερισμό, την παγκοσμιοποίηση των μονοπωλίων και τη «νέα τάξη πραγμάτων», για ένα **κόσμο της ειρήνης** και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

- Γιατί οι αγώνες, **η ιστορία**, και τα ιδανικά του ΑΚΕΛ Αριστερά Νέες Δυνάμεις συγκινούν, εμπνέουν και κινητοποιούν τους νέους ανθρώπους.

- Γιατί το ΑΚΕΛ Αριστερά Νέες Δυνάμεις εκφράζει και ενσαρκώνει τα πιο ευγενή ιδανικά, αξίες και **οράματα**. Τα ιδανικά της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της κοινωνικής πρόοδου και του σοσιαλισμού.

Ψηφίζουμε ΑΚΕΛ Αριστερά Νέες Δυνάμεις γιατί

ΠΑΝΤΑ ΜΑΖΙ

Υπερασπιζόμαστε τις κατακτήσεις μας

Δημιουργούμε μια σύγχρονη κοινωνία

Διεδικούμε το καλύτερο για την Κύπρο και το λαό μας

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Προοδευτικής Κίνησης Κυπρίων Φοιτητών Αθήνας